

VILA



ČASOPIS ZA LIKU I VELEBITSKO PRIMORJE • VELJAČA 2020. • BROJ 26 (118) • CIJENA 10 KUNA • ISSN 1331-7059

E L E B I T A



U ovom broju ... Kalendar za 2020. godinu

- * Glumci u Gospiću
- * Euro rukomet
- * Ante Štimac - intervju
- * Kočevski rog
- * ZD Sinac
- * Ličke diplje
- * Posjet Vukovaru
- * Sa izleta u Karlobag
- * Film "Parazit"

intervju

Darko Brkljačić, dipl.ing.naft.rud.

Naše usluge

- » Prodaja nekretnina
- » Savjetovanje
- » Procjene vrijednosti nekretnina
- » Financijski i stručni nadzor građenja

Kontakt

Ured direktora

T. 01.63.63.630

Tajnica

T. 01.63.63.631

Ured prodaje

T. 01.63.63.643

T. 01.63.63.636

T. 01.63.63.634

Ured procjena i nadzora

T. 01.63.63.633



www.facebook.com/pbz.nekretnine



PBZ NEKRETNINE

Adresa: Radnička cesta 42, 10000 Zagreb
Prodaja tel: 01/63 63 636, 01/63 63 643

www.pbz-nekretnine.hr

PBZ Nekretnine su član PBZ grupe.





VILA VELEBITA

časopis Like i Velebitskog primorja

Osnivač i izdavač:

Udruga Ličana "Vila Velebita" Zagreb

Za izdavača:

Udruga Ličana "Vila Velebita" Zagreb

Glavni urednik:

prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Uredništvo:

Pomoćnici glavnog urednika:

Katarina Kolaković, Nikica Marković, Vlado Marić

Članovi:

prof. Luka Maršić, Tihomir Marjanović, Josip Milinković, Ivan

Krpan, Drago Asić,

Kontakt i web adresa:

E-mail: urednistvo@vila-velebita.hr
<http://www.vila-velebita.hr>

IBAN:

HR222360001101435362

Grafička priprema i DTP:

Tihomir Marjanović Šima

Fotografije:

Tihomir Marjanović Šima, Branka Perković, Dragutin Perković,

Arhiv Vile Velebita, Internet foto izvor

Tisak:

Grafički Zavod Hrvatske, Zagreb

Cijena jednog primjerka:

10,00 kuna

Naklada:

1000 primjeraka

Upravni odbor Udruge:

Nikola Kostelac - predsjednik

Dopredsjednici:

Ivan Krpan, Željko Radošević

Članovi:

Milan Vrkljan, Ivica Francetić, Katarina

Kolaković, Josip Milinković

Damir Miškulin, Milan Murgjić, Petar Oršanić

Nadzorni odbor Udruge:

Josip Zdunić - predsjednik

Članovi:

Drago Asić, Darko Brkljačić, Nikica Marković

ISSN 1331-7059

EAN code: 9771331705001



Iz sadržaja:

Darko Brkljačić, intervju	2
Sanela Vrkljan / Djela hrvatskih književnika	10
GuG / Glumci u Gospiću	12
Euro rukomet 2020	14
DVD Brinje	17
Ante Štimac /Intervju	20
Enigmatski kutak	24
Kočevski rog / stratište hrvata	25
Lička večer 2018	28
Lička večer 2019	30
ZD Sinac / 40 godina	33
Rotary klub Gospić	38
Foto kutak	40
Ličke diplo	42
Posjet Vukovaru	44
Izlet u Karlobag	48
Film „PARAZIT“ / recenzija	54
Kronologija aktivnosti Udruge	56

NAPOMENA:

Za sve objave u ovom časopisu kroz tekst ili fotografiju, moralnu, materijalnu i krivičnu odgovornost snose isključivo potpisani autori članaka. Glavni urednik kao i članovi uredništva izuzeti su svake odgovornosti vezanu za vjerodostojnost objavljenih tekstova.



Intervju



Darko Brkljačić *dipl. inž. naftnog rudarstva*

Vila Velebita: Jedan ste od najuglednijih Ličana aktivnih u Vili. Gdje ste rođeni?

Brkljačić: Rođen sam 12.09.1954. u Gospiću. Imam dvije godine stariju sestru.

Vila Velebita: Gdje su Vaši roditelji živjeli, iz koga ste dijela Gospića?

Brkljačić: Roditelji su živjeli u Kaniži, prigradskom gospićkom naselju. Djetinjstvo sam proveo u kvartu, a osnovnu školu sam upisao 1961. godine. Starija sestra pohađala je istu osnovnu školu u Gospiću.

Vila Velebita: Što su radili Vaši roditelji?



Brkljačić: Majka Marija radila je u HEP-u u administraciji, a otac Mihovil u trgovačkom poduzeću Visočica.

Vila Velebita: Obitelj je vezana za Gospić, svi su živjeli u Kaniži?

Brkljačić: Samo djelomično. Majka je iza drugog svjetskog



rata, sa 18 godina, bila osuđena na dvije godine zatvora radi tužbe da su surađivali sa vlastima NDH. Glavni svjedok protiv nje bila je skupina partizana u Otoku kod Vinkovaca. Sudeње je bilo u Slavskom Brodu gdje je bila i u zatvoru.

Vila Velebita: Znači obitelj je vezana i za Slavoniju. Koji dio Slavonije?

Brkljačić: Ličani su u to vrijeme masovno naseljavali Slavoniju, trbuhom za kruhom. Tamo se ipak bolje živjelo, bilo je hrane. Majčinog oca, Petra, 1942. godine ubili su partizani, također u okolini Otoka u Slavoniji. Tada je bio državni službenik, civil, zadužen za šume. Nikada nije



pronađeno tijelo, nema grobno mjesto. To su bila posebno teška vremena. Prema svjedočenju starijih skoro nije bilo ličke i hrvatske obitelji u Slavoniji koja nije bila obilježena progonom, ali i smaknućima bez suđenja neposredno nakon rata. Vrlo često radilo se o osobnim obračunima i likvidacijama. I moja obitelj bila je meta upravo takvih osveta pa se za grob moga djeda nikada nije doznalo.

Vila Velebita: Do kada je obitelj bila u Slavoniji, kad ste se doselili u Gospić?

Brkljačić: Baka Manda, do 1947. godine živjela je u Slavonskom Brodu. Tamo joj je kćer bila na robiji. Vratili su se u Gospić nakon što je izišla iz zatvora.

Vila Velebita: Vaša majka vraća se u Gospić i obitelj počinje novi život.

Brkljačić: Majka Marija vraća

se nakon izdržane kazne zatvora u Gospić. Udaje se za Mihovila Brkljačića 1950. godine. Zanimljivo da se majka djevojački prezivala Brkljačić tako da nije mijenjala prezime. Moja sestra Željka rođena je 1952. godine u Gospiću.

Vila Velebita: Jesu li susjedi u Gospiću znali što je obitelj proživljavala tijekom rata?

Brkljačić: Unutar obitelji sve do 1991. godine nije se pričalo o poslijeratnim progonima koje je majka imala, a i cijela obitelj. To su bile teme koje se nisu spominjale čak ni sa najboljim prijateljima čije su obitelji isto nastradale u II. svjetskom ratu. Bio je veliki strah i roditelji su se bojali da im djeca izvan kuće ne bi nešto kazala što bi izazvalo reakciju milicije i Udbe. Kako sam kasnije saznao tortura, progon i šikaniranje na granici s prijetećom fizičkom likvidacijom bila je toliko prisutna da je vladao nevjerovatan strah za preživljavanje. Svaka ulica imala je nekoliko doušnika Udbe koji su se trudili da sve o svima znaju. Dapače, oni su se čak i međusobno takmičili tko će više ljudi prijaviti i obilježiti.

Vila Velebita: Vi ste u to vrijeme već krenuli i školu?

Brkljačić: Prve godine života, posebno nakon polaska u školu, provodio sam sa djecom u ulici, a posebno bih izdvojio Mirka Jengića. On je već kao dijete igrao za lokalni klub Velebit na Trupinovcu. Zanimljivo da je Mirko Jengiće kao dječak od 15 godina bio toliko talentiran da je pod lažnim imenom, mislim Vjekoslav Vučić, trebao nastupiti za mladu reprezentaciju Hrvatske, ali radi toga što je nastupao pod lažnim imenom nije se mogao odazvati pozivu.

Vila Velebita: Čega se sjećate iz tog vremena?

Brkljačić: U osmom razredu osnovne škole sa tri prijatelja uputio sam se u Karlobag preko Velebita sa namjerom da se okupamo. Stigli smo do Brušana gdje nas je primijetila vojska i pritvorila jer su mislili da smo neki špijuni. U to vrijeme vojska i milicija bila je sveprisutna, od sela do gradova. Dva dana smo proveli u pritvoru pa kad je vojska vidjela da nismo špijuni predali su nas miliciji u Gospiću. Roditelji su morali doći u miliciju i preuzeti nas.





Vila Velebita: Pretpostavljam da tada nije bilo velike mogućnosti za kreativnu igru. Što ste kao dijete radili po cijeli dan?

Brkljačić: Kao dječak redovito sam išao u ribolov sa Ivanom Jengićem i Antom Rosandićem na rijeke Bogdanicu i Liku. Tih godina uvedena je zabrana ribolova pa se često događalo da nas ribočuvar progoni i pokuša uhvatiti. Jednom je uspio iznenaditi nas pa nam je oduzeo štapove za ribolov. Također, iako obitelj nije imala blaga, krava i svinja, ipak sam kod susjeda stalno pomagao raditi na poljoprivrednim poslovima. Takva sklonost poslu rezultirala je nagradom da nakon toga mogu ići sa prijateljima igrati nogomet.

Vila Velebita: Kao dijete jeste li osjećali tešku prošlost Vaše obitelji?

Brkljačić: Dobro se sjećam, u vrijeme Božića, učitelji su djecu u školi ispitivali što su imali taj dan za ručak. Roditelji su to slutili i znali pa su nas djecu podučili. Tada nisam razumio zašto su mi roditelji rekli da kažem ako učitelj pita, da smo imali grah i zelje za ručak. Kad sam malo porastao sjećam se da su sva djeca iz ulice u školi govorila da su za ručak imali grah, zelje, palentu i kiselinu. Nitko nije rekao da smo imali odojak koji se pekao svake godine uoči Božića. Naime, učitelji su po zadatku ispitivali preko djece tko slavi Božić.

Vila Velebita: Danas skoro nestvarno. Mladi ljudi danas u slobodnoj Hrvatskoj to uopće ne mogu razumjeti.

Brkljačić: Sreća da smo se izborili za slobodnu Hrvatsku. Sjećam se kao dijete da su dva milicajca u civilu hodali kroz ulicu i pratili koja obitelj nešto radi za praznik rada, 1. svibnja. Moji roditelji su se stvarno bojali, kao i susjedi.

Vila Velebita: Nakon završene gimnazije otišli ste na fakultet?

Brkljačić: Gimnaziju u Gospiću završio sam 1973. godine. Nakon završene gimnazije odlazim u Zagreb. Upisujem geodeziju, ali nakon godinu dana upisujem Rudarsko geološko naftni fakultet (RGN). Tijekom studija stanovao sam u stanu koji su roditelji kupili za moje školovanje. Stan je bio mjesto stalnog okupljanja studenata iz Gospića. Uz njih, najviše sam se družio sa studentima iz Zagreba, kao i Moslavine i Podravine.

Vila Velebita: Kakav ste bili student?

Brkljačić: Nakon što sam upisao prvu godinu na RGN redovito sam polagao ispite, kao i većina prijatelja iz mog društva.





Bio sam demonstrator iz matematike te sam tako upotunjavao financije. Tijekom studija svake godine imali smo terensku nastavu na nekom od nalazišta nafte ili rude. Na četvrtoj godini u okviru terenske prakse mjesec dana sam proveo u Bakuu na Kaspijskom jezeru.

Vile Velebita: To je veliko iskustvo za svakog studenta?

Brkljačić: Kako smo znali da idemo u Rusiju, išli smo u Trst kupiti traperice koje smo tamo prodali Rusima i tim novcem se provodili kao kraljevi. Sjećam se da je svaki od nas pet studenata prodao po par traperica, a novcem koji smo dobili mogli smo kupiti auto Lada. Posebno se sjećam zanimljivosti da sam tijekom boravka toliko bio opsjedan od lokalnog stanovništva da sam na kraju morao prodati i traperice koje sam nosio na sebi. Mi smo bili siromašni studenti, ali prema Rusima, bili smo pravi bogataši. Tako su nas doživljavali.

Vila Velebita: Kako su naši studenti gledali na tu jagmu za trapericama, koliko ste Vi tada osjećali razliku u standardu prema Rusima?

Brkljačić: Još jedna zanimljivost veže se iz toga vremena. Kao studenti jedan dan išli smo organizirano u Moskvu. Sve je bilo organizirano i nije postojala mogućnost individualnog kretanja. Tako je došla i skupina od pet studenata iz Beograda koji su isto bili na terenskoj nastavi. Trebali smo na Crvenom trgu stati u red za obilazak Lenjinova Mauzoleja. Red je bio dugačak nekoliko stotina metara. Grupa iz Zagreba brzo se dogovorila da to nema smisla. Izašli smo iz reda i otišli razgledati Moskvu. Na povratku za Baku ponovno smo se sreli sa studentima iz Beograda koji su ostali u redu za obilazak Lenjina. Jedan stu-

dent, prezimena Zečević, kupio je bistu Lenjina u naravnoj veličini i na opće zgražanje nas studenata iz Zagreba cijelo vrijeme je nosio po aerodromu i u avionu sve do Beograda. Tada sam u povjerenju komentirao s jednim kolegom iz Zagreba kako smo mi ipak dva različita svijeta.

Vila Velebita: Studentski dani su najljepši, ali i prebrzo prođu. Gdje ste počeli raditi nakon završetka fakulteta?

Brkljačić: Nakon završenog fakulteta 1979. godine zaposlio sam se u Naftaplinu u Zagrebu. Prvi posao je bio u remontu bušotina gdje se radilo opremanje i održavanje proizvodnih bušotina i ispitivanje. Često sam bio na terenskom poslu u Ivaniću i Podravini.

Vila Velebita: Vaše kolege, imao sam priliku slušati, hvale Vas kao vrsnog stručnjaka. Koliko dugo ste ostali na tom radnom mjestu?

Brkljačić: 1982. godine prelazim u hidromehaničko mjerenje što je bilo najbolji dio posla u našoj struci jer nikada nisi siguran hoćeš li ili nećeš otkriti naftu na nekoj bušotini.

Vile Velebita: Obitelj?





Brkljačić: 1981. godine oženio sam Renatu Vinduš iz Zagreba. Ona je završila socijalni rad i bila je zaposlena u Vrbovcu. Čekala je posao skoro 10 godina. To je bilo vrijeme masovnih odlazaka radnika iz Hrvatske, najčešće u Njemačku. Kumovi su bili Zlatan Bratuša i Željko Mlinarić, prijatelji s fakulteta. Nakon godinu dana braka, dobili smo sina Daria koji sad ima 38 godina. Zaposlen je u INI na održavanju bušotinske opreme.

Vila Velebita: Kako ste dočekali Domovinski rat?

Brkljačić: Bio sam u Zagrebu i imao sam radnu obavezu sačuvati proizvodnju nafte i plina koji su bili strateški interes RH.

Vila Velebita: Ipak ste kao dragovoljac 1991. godine bili u Gospiću?

Brkljačić: Mjesec dana sam proveo u Gospiću kao dragovoljac. Grupa mladih ljudi iz Zagreba, po sjećanju Josip Milinković, Pave Pavelić, Renato Johman, Nikola Brkljačić i doktor Milan Vrkljan, pozvali

su početkom rujna 1991. godine mlade Zagrepčane koji su podrijetlom iz Gospića da se priključe obrani Gospića. Nakon nekoliko dana oko 140 dragovoljaca krenulo je u Gospić iz baze AT Lučkog. Dio je otišao u Perušić.

Vila Velebita: Nakon mjesec dana, vratili ste se u Zagreb?

Brkljačić: Nakon toga sam bio raspoređen na održavanje naftne i plinske proizvodnje.

Vila Velebita: Gdje je u to vrijeme obitelj?

Brkljačić: Obitelj, supruga i

sin, tijekom Domovinskog rata bili su u Zagrebu.

Vila Velebita: Domovinski rat je bio u tijeku, ali posao sa naftom i plinom nije se zaustavljao. Rekli ste da je to bio strateški interes RH?

Brkljačić: 1993. godine upućen sam preko INE u stranu kompaniju u Sibir gdje sam proveo tri mjeseca i za njihove inženjere vodio tečaj i školu praćenja krutih čestica u protoku. Nakon provedenog treninga i stavljanja u funkciju vratio sam se u RH. Zanimljivost iz tog boravka u Sibiru je da nije postojala mogućnost komuniciranja tele-





Službe za proizvodni inženjering i na tom mjestu ostao sam do 2009. godine kad je nova mađarska uprava počela provoditi reforme u firmi. Mađarska uprava smijenila je više desetaka direktora i rukovoditelja službi i sektora. Nakon tih promjena značajno su smanjeni istraživački radovi u INI, a poslovanje se više usmjerilo prema trgovini i preradi.

Vila Velebita: Što bi osobno izdvojili kao važno u Vašem profesionalnom poslu kao krunu Vaše profesionalne karijere?

fonom. Ako si trebao poziv za Hrvatsku morao si se naručiti i čekati par dana da dođeš na red za razgovor. Ta naftna polja udaljena su dva sata leta od Moskve. Grad Njižnegorod imao je oko 200 tisuća stanovnika, većinom domoroci. Lokalno stanovništvo bavilo se ribolovom na rijekama i skupljanjem bobičastog voća. Zanimljivo da je lokalna televizija prenosila isključivo vijesti sa Pala i Beograda pa je lokalno stanovništvo uglavnom mislilo da su Hrvati agresori.

Vila Velebita: Kao vrhunski stručnjak u plinskom biznisu svjedok ste i promjena u INI?

Brkljačić: Nakon 1995. počelo se raspravljati da se uslužni sektor izdvoji iz Naftaplina i formira današnji Crosco. Ta nova firma trebala je raditi sve poslove oko servisiranja bušotina. Kako sam osobno smatrao da to nije dobra odluka nedugo nakon toga prešao sam u sektor proizvodnje gdje sam se bavio projektiranjem rudarskih radova. Nakon sedam godina postao sam rukovoditelj

Brkljačić: 1997. godine pamtim po dvije inovacije. Zajedno sa kolegom Željkom Matićem patentirali smo softver za praćenje rudarskih radova kojim se unaprijedilo praćenje i planiranje rudarskih radova. 2000. godine napravili smo softver za praćenje proizvodnje plina iz bušotina na Sjevernom Jadranu. Taj softver je i dalje u funkciji.

Vila Velebita: Što radite otkako ste u mirovini?

Brkljačić: 2016. godine odlazim u mirovinu. Nakon toga





puno češće odlazim u Gospić. Ponovno sam postao aktivni ribolovac, bućam s lokalnim dečkima i prijateljima. U proljeće i jesen idem u berbu gljiva u okolici Gospića, prema Brušanima. Kako nisam predobar poznavatelj svih gljiva, berem uglavnom vrganje, lisičarke i sunčanice. Vrganje sušim i kasnije se dodaju u mnoga jela kao umak. Osobno nisam neki kuhar.

Vila Velebita: Gdje je ostatak obitelji?

Brkljačić: Sestra Željka živi u Gospiću danas. Radila je u Zagrebu kao učiteljica. Ima troje djece, Mariju, Ivanu i Tinu i šestero unuka.

Vila Velebita: Vrlo ste aktivni u Vili Velebita. Član ste Upravnog odbora.

Brkljačić: 2006. godine predsjednik Vile Velebita bio je Milan Vrkljan i Udruga je spremala projekt izgradnje spomenika hrvatskom jezikoslovcu Šimi Starčeviću u Karlobagu. Šime Starčević je 40 godina živio i radio kao svećenik u Karlobagu i u tom malom podvelebitskom mjestu napisao je prvi pravopis hrvatskog jezika na hrvatskom jeziku. Postavio je mnoge temelje u hrvatskom jezikoslovlju, a jedan je od

prvih Hrvata koji je rekao i napisao u tadašnjem zadarskom časopisu „Zora“ da je Ličanima, Slavoncima, Zagorcima, Istranima, Dalmatincima, Bosancima, Hercegovcima i Zagorcima zajedničko da svi govore hrvatski jezik. Bio je to snažni iskorak u stvaranju nacionalne svijesti naroda koji je bio podijeljen u tri velika carstva, austro-ugarsko, tursko i mletačko. Da bi objektivno sagledali vrijednost tih misli treba reći da se radi o vremenu oko 1810. - 1838. godine kada niti Slovaci, Česi, Talijani, Poljaci, Srbi ili Bugari nemaju nacionalne države.

Vila Velebita: Vila Velebita je na neki način ponovno oživila djelo Šime Starčevića?

Brkljačić: Cijela ta priča koju je pokrenula Vila Velebita mene je oduševila kao i stotine drugih Ličana, i ne samo Ličana, pa sam se aktivno uključio u rad Udruge. Godinu dana nakon priprema u Karlobagu smo postavili spomenik Šimi Starčeviću ispred lokalne crkve čime je Šime Starčević postao ponovno javna osoba i stanovnik Karlobaga, ali i cijele Hrvatske. U to vrijeme smo se interesirali koliko je lokalno stanovništvo Karlobaga znalo o Šimi Starčeviću. Rezultat je bio porazan, samo jedna starija osoba, Marija Šegota, sjećala se da je kao mlada djevojka, tijekom drugog svjetskog rata, nosila cvijeće na grob Šime Starčevića. 1945. godine spomen ploča je razbijena i bačena u more, a sjećanje na Šimu je zamrlo sve do 2007. godine kad je Vila Velebita napravila cijeli projekt sjećanja na njega.

Vila Velebita: Samozatajni ste, ali u arhivima Vile Velebita je zapisano da ste najveći pojedinačni financijski donator up-

ravo Vi, što je i omogućilo da se projekt ostvari u obliku kako je zamišljen.

Brkljačić: Jako puno je zaslužnih ljudi što je taj projekt uspio. Prije svega mislim na uže vodstvo Udruge Vile Velebita. Važno je napomenuti da Vila Velebita okuplja Ličane u Zagrebu, svake godine organizira izlete u mnoga mjesta u RH, ali i izvan Hrvatske koji su vezani za povijest Like. Prije par godina Vila Velebita organizirala je za svoje članove put u Prag gdje smo obišli i uredili grob ličkog velikana baruna Filipovića koji je bio dugi niz godina upravitelj Bosne i Hercegovine. Barun Josip Filipović jedan je od najvećih hrvatskih vojskovođa, rođen je u Gospiću, 1819. godine. Svake godine odlazimo i u Karlobag i obilježavamo dan kada je postavljen spomenik Šimi Starčeviću. Prošle godine u organizaciji Vile Velebita postavljen je spomenik hrvatskim jezikoslovcima Šimi Starčeviću, Anti Starčeviću i Franu Kurelcu ispred zgrade županije u Gospiću.

Vila Velebita: Što je za Vas Vila Velebita i kako vidite daljnje aktivnosti Udruge?

Brkljačić: Vila Velebita je prepoznatljiviji brend u cijeloj Hrvatskoj ma gdje išli i s kim se nalazili. To je pjesma, to je simbol, to je junaštvo, to je bol, to je muka, to je tuga, to je veselje, to je naša povijest. Aktivno pronalaženje i uključivanje mladih Ličanka i Ličana koji su rođeni u Zagrebu u rad Udruge vidim kao jednu od najvažnijih aktivnosti Vile Velebita dolazećim godinama.

Intervju pripremio: Milan Vrkljan

DEGENIJA - TRGOVINA d.o.o. Zagreb

Poduzeće za proizvodnju i trgovinu

**Donosi
okus
VELEBITA
u
vaš dom**

Selska cesta 20, Zagreb
Tel./fax: 01 3906 954

E-mail:
prodaja@degenija-trgovina.hr



KVALITETA
VELEBIT

elkro ELKRO d.o.o. ELEKTROTEHNIČKO PODUZEĆE, ZAGREB
ELEKTROINSTALACIJE • TELEFONSKE INSTALACIJE • KOMPJUTORSKE INSTALACIJE
PROTUPROVALA • VATRODOJAVA • VIDEONADZOR • ATESTIRANJE EL. INSTALACIJA

- montaža i popravak električnih instalacija i postrojenja svih vrsta i namjena, telefonskih, kompjutorskih, razglasnih i signalizacijskih instalacija, zvučne i svjetlosne signalizacije
- izvedba svih vrsta elektromontažnih i instalacijskih radova jake i slabe struje
- izvedba gromobranskih instalacija
- proizvodnja raznog elektroprigora
- remont, popravak, održavanje i servisiranje električnih strojeva i ostalih elektrotehničkih aparata
- protuprovala, vatrodajava, videonadzor
- izrada, sklapanje i montaža elektro razvodnih ormara
- atestiranje elektro instalacija







Josipa Lončara 2h, Zagreb - Jankomir
Tel.: 01/61 80 132, fax: 01/61 80 134
www.elkro.hr, E-mail: elkro@elkro.hr



dr.sc. Sanela Vrkljan
hrvatska književnica

Bibliografija:

U potrazi, roman, Zagreb, 2016.

Krhkija od sjećanja, zbirka poezije, Koprivnica 2017.

Zarobljeni, roman, Zagreb, 2019.

Pjesma *Plamen iz tmine* dio je književne hrestomatije *Lika i Velebitsko Primorje u hrvatskoj književnosti*, Gospić, 2017.

Odlomak iz romana „Zarobljeni“, objavljenog u biblioteci Djela hrvatskih književnika Hrvatskog slova, 2019. godine

Krumpir je neizostavni dio svakog obroka toga kraja. Lički crveni krumpir delicija je sama po sebi radi bogatstva mineralima i vitaminima uzrokovanog uzgojem na višoj nadmorskoj visini i veće temperaturne razlike između dana i noći gdje se noćne temperature značajno spuštaju u odnosu na dnevne pa se i usred ljeta noću za spavanja potrebno dobro pokriti. Temperaturne razlike omogućuju skupljanje više suhe tvari u krumpiru, njegovu veću hranjivost i bogatiji okus. Uz janjetinu, krumpir i sir škripavac, polja obrađena rukama davala su mnoštvo namirnica biljnog i životinjskog porijekla. Hrane nije nedostajalo, a niti dobrih ljudi koje su uspjeli okupiti oko sebe.

- Njihova misija bila je osvijestiti narod o tome što im čini komunistički sustav upravljani iz Beograda. Drugoga cilja nisu imali. Nije planiran nikakav ustanak, niti neki novi pokušaj „Hrvatskog proljeća“ ili samostalnosti.

Pojasnio je Ante, nastavivši dalje pripovijedati kako je bilo.

S prvim znacima proljeća, povukli su se iz sela na planinu. Proljeće su proveli u promatranju prometnice između Gospića, mjesta s kopnene strane, i Karlobaga, s morske strane planine. Uređivali su rezervne postaje na više mjesta. Birali su nepristupačne lokacije i one koje su izvan ruta uobičajenog kretanja lokalnog stanovništva. Planirali su se u misiji zadržati dvije, tri godine, a onda preseliti na drugo područje Hrvatske.

Te godine, nešto iza blagdana Velike Gospe, dobili su dodatni poticaj za svoj rad i još snažniju podršku hrvatskog naroda s kojim su ostvarili kontakte. Razlog je bila tragedija jedne hrvatske obitelji. Glava te obitelji, Nikola, priprost čovjek, tvrdih i jasnih stavova koje je bez zadržke izražavao, pa i kada je riječ o političkim stavovima, bio je pozvan na obavijesni razgovor u policiju. Bio je pod sumnjom da je u lokalnoj gostionici javno optužio vlasnika gostionice da je Udbaš jer ne želi peći janjce za katolički blagdan Velike Gospe, što je tradicija naroda tog kraja, a narod je bio hrvatski, rimokatoličke vjeroispovijesti. Odbio je poći u policiju. Tog tužnog dana, Nikola je bio u polju sa svojom ženom i četvero djece, sve redom maloljetne, od kojih je



najstariji sin imao šesnaest godina, a najmlađa kćer pet godina. Bilo je vrijeme berbe krumpira. Nije smatrao da je išta pogriješio, niti krivo rekao. Narod je znao da je gostioničar sluga sustava. Nije tu bilo novosti.

- Sustavu nije smetalo jer je njegov sluga prozvan. Smetali su mu dobri običaji hrvatskog naroda koji su ih okupljali - pojasnio je opet Ante pripovijedajući.

...

Budući da je Nikola odbio poći na razgovor, po njega su došla dva policajaca. I tada je odbio. Pokušali su ga vezati u lisice. Nije dao. Primijenili su silu, ali

se ni onda nije dao. Na oranici, nedaleko od obiteljske kuće, vidjevši kako jedan od policajaca diže pištolj prema njezinom suprugu, žena se okrenula kako bi pogledala prema najstarijem sinu. Gotovo u istome trenu kada se začuo pucanj, s njezinih usana se otrgnuo vrisak:

- Neeeeeeee!

Viknula je iz sve snage svome sinu. Dok je Nikola padao na zemlju, njegov sin se zatrčao prema policajcima kako bi golim rukama pomogao ocu, a žena prema sinu, bacivši mu se oko nogu. Jedva ga ulovivši, vukući se metar do dva za njegovim nogama kroz prašnjavu zemlju, stala ga je preklinjati da stane.

- Stani!

- Pusti me!

- Stani, sine. Preklinjem te!

- Pusti!

- Nemoj. Vodi sestre i brata u kuću. Makni ih da ne vide. Vodi ih odmah - govorila je sinu grečući u suzama.

Konačno ju je poslušao. Tih nekoliko sekundi uvjeravanja činile su se kao vječnost. Okrenuo se, okupio djecu i odveo ih u kuću, no prekasno. Dječje oči sve su vidjele. U njihov um zauvijek se urezala slika policajca koji puca u njihovog oca i slika majke kako se baca oko nogu njihovom bratu kako bi ga zaustavila.

Nikolino tijelo ostalo je nepomično ležati na podu, beživotno. Sin mu ionako ne bi mogao pomoći. Poslušao je majku, no njegovo mlado srce vjerovalo je da ima toliko snage da može obraniti svoga oca i rame uz

rame s ocem obraniti dom. Njegova mlada pamet u trenutku kada se zatrčao nije bila svjesna s čim bi se borila i da bi, da nije poslušao majku, i on legao uz oca. I mjesecima poslije, kada su se emocije primirile, i kada je postao svjestan što bi se dogodilo da nije poslušao majku, teret nije nestao. Nije mogao sebi oprostiti što nije stao uz oca, ubio te krvnike, ako treba i poginuo skupa s ocem. Činilo mu se da bi mu lakši teret bio da je dobio kaznu doživotnog zatvora, a da je stao uz oca, nego teret koji je nosio na slobodi. Gotovo lud vraćao bi se kući i zatvarao u štalu da ga nitko ne vidi, lupajući šakama o zid i plačući, svakoga puta kada bi sreo jednog od policajaca koji je došao toga dana po njegovog oca. Susretanje nije mogao izbjeći jer je policajac bio iz njihovog sela. Taj nije pucao, ali kao da jest. Isti je. Sluga sustava, a ne naroda. Svakog puta kada je prolazio pokraj njega poželio mu je barem pljunuti u lice, ali ni to nije smio. Morao je skrenuti pogled u stranu. Bio je potreban braći i majci.

Kada su djeca nestala iz vidika, žena koja je ostala sjediti na podu zaustavivši sina, na koljenima je dopuzala do supruga. Digla je njegovu glavu u svoje krilo i zagrlila ga, natapajući njegove grudi svojim suzama i težačkim znojem koji se miješao sa znojem i krvlju vrijednog čovjeka koji je obrađivao svoje polje, čovjeka čija je jedina krivnja bila što se usudio reći da poštuje lijepe običaje svoga naroda. ...



**Još niste član Udruge Ličana
Vila Velebita!?
Što se čeka?**

**Posjetite našu stranicu:
www.vila-velebita.hr**

**Birajte:
"Postanite član Udruge"**

- Historijeka
- o nama
- Vijesti
- Aktivnosti
- Kontakti
- Linkovi
- Časopis
- Video
- Postanite član Udruge
- Brzi pristup sadržajima
- Bolovački klub

Ispunite pristupnicu



**Na Vaš E-mail dobit će te
uplatnicu za jednogodišnju članarinu
i...
uživajte u članskim pogodnostima!!!**





GuG GLUMCI U GOSPIĆU



Osam popularnih dramskih, filmskih i televizijskih glumaca uveličalo je obilježavanje Dana grada pod skraćenim nazivom GUG što je značilo Glumci u Gospiću u umjetničkoj organizaciji „Art Asić“ iz Zagreba i suorganizaciji grada slavljnika. Centralno događanje održalo se

na ljetnoj pozornici Kulturno informacijskog centra pred mnoštvom građana poglavito kulturnog i javnog auditorija, koji su bili oduševljeni izvedbom. Između ostalih bili su tu i čelnici grada Gospića gradonačelnik Karlo Starčević i predsjednik Gradskog vijeća Petar Radošević. Popularni glu-

mac i pjevač Adam Končić izveo je predstavu pod nazivom „Adam i Ona“ i oduševio pjesmom i humorom gospićke ljubitelje scenske umjetnosti. Stariji dio publike predstava je na trenutak vratila u vrijeme kada su kabaretska glazba i predstave bile pravi hit u Europi. Uz Adama Končića Gospićanima su se predstavili kao gosti drugi estradni, dramski i filmski glumci Kostadinka Velkovska, Mirela Brekalo Popović, Katarina Strahinić, Nada Rocco, Ljiljana i Velimir Čokljat, Vinko Kraljević i Siniša Ružić. Kao predstavica domaćina zapjevala je mlada i perspektivna Karla Krmpotić pjesmu „Ličanka“. Svi oni će za sljedeću godinu pripremiti originalnu predstavu specijalno za Grad Gospić pa su za to i dali naziv priredbe GUG ili Glumci u Gospiću.

Glavni organizator ovog kultu-





rnog događanja bio je umirovljeni plesač i glumac Gospićanin Drago Asić koji je izjavio da mu je davna želja bila da dovodi u svoj rodni grad estradne, scenske i druge umjetnike. Ta ideja ga je pratila još iz ratnih vremena kada je orga-

srce Velebita - prvi nacionalni park Hrvatske proglašen 1929. godine - Štirovaču. I tamo je bilo spontanih nastupa i kvalitetnog druženja s gradonačelnikom Karlom Starčevićem. Pri dolasku u Štirovaču krenulo se iz Gospića uz prvu postaju u

rodnih resursa ličkog podneblja.

Na Štirovači je završilo druženje sa zajedničkim objedom uz roštilj. I tu glumci nisu mogli odoljeti svom profesionalnom naboju, posebno inspirirani ljepotom, čistoćom i čarima netaknute prirode Velebita, pa su dali srcu oduška svojim spontanim nastupima u najljepšoj šumi proglašene Nacionalnim parkom još daleke 1929. godine. Za rastanak su fenomenu najveće i najljepše planine u Hrvata podarili svoje impresije zanimljivim recitalima, uljuđenim humorističkim nastupima i pjesmama. Pozdravili su se s Vilom Velebita s obećanjem da će se vratiti ponovo.



Ovim putem organizatori jedinstvene kulturne manifestacije u Gospiću zahvaljuju sponzorima koji su potpomogli nastup i boravak popularnih dramskih i estradnih umjetnika povodom Dana grada Gospića. Ponajviše su zahvalni gradu slavljeniku i gradonačelniku Karlu Starčević, Marku Sokoliću, vlasniku Restorana „MAKY“, Željku Radoševiću, vlasniku firme RAVEL, Marijanu Krmpotiću i medijskom pokrovitelju Radio Gospić.

nizirao prvu ratnu predstavu u Pučkom učilištu u Gospiću neposredno nakon proglašenja samostalnosti Hrvatske države u siječnju 1992. unatoč opasnosti od neprijateljskog napada. Drago je dugogodišnji akti-vista Zavičajne udruge Vila Velebita i aktualni predsjednik Zavičajnog društva Gospićana u Zagrebu.

zaseoku Ružić, nedaleko Aleksinice, gdje su posjetili rodnu kuću glumca Siniše Ružića, koji ju je obnovio u originalnom ličkom stilu. U gradonačelnikovoj pivovari navratili su po nekoliko sanduka doniranog Velebitskog piva, a potom posjetili jedinstveni Ranč napravljen u američkom stilu u Velikoj Plani. Cilj organizatora bio je da popularnim umjetnicima prikažu ljepote ovih zanemarenih i pri-

Drugog dana boravka za goste umjetnike organiziran je izlet u



Za Vilu piše: Tomislav Čanić



EURO RUKOMET 2020



Europsko prvenstvo u rukometu prvi put se igralo u 3 zemlje domaćina. Ta čast pripala je Austriji, Švedskoj i Danskoj. Naša reprezentacija je ispraćena na prvenstvo sa nikad manjom euforijom, i dosta kritizirani većim djelom medija. Naime, izbornik Lino Červar je od svog povratka na izborničku funkciju dočekan na nož, i samo se čekala kakva pogreška da bi se moglo sasut drvlje i kamenje. Hrvatska je imala sreće u izvlačenju, pa ih je

uz nešto lakšu skupinu, u kojoj su nastupili desetkovana Crna Gora, pomlađena Srbija i Bjelorusija, dopalo je da se grupa igra u Austriji, točnije u Grazu. To je značilo, da će hrvatska imati domaćinsku atmosferu, što se kasnije pokazalo kao i veliki vjetar u leđa. Skupinu smo završili maestralno, sa 3 uvjerljive pobjede. Nakon prvog kruga se dalo naslutiti da ipak nismo za baciti, i sve se više počelo vjerovati u ekipu. Naime, u prvom krugu su se do-

godila i nevjerovatna iznenađenja, a to je da su jedni od glavnih favorita Danska i Francuska, morali spakovati kofere, i nenadano nastavak prvenstva gledati na televiziji.

U drugom krugu, Hrvatsku je zapala grupa sa domaćinom Austrijom, nezgodnom Češkom, i dvjema velesilama, Njemačkom i Španjolskom. Prvu utakmicu smo pobijedili domaćine, i znalo se da je utakmica protiv Njemačke ona



zdanja, u lov za jedino zlato koje nam nedostaje.

Zadnju utakmicu skupine, u zbilja domaćinskoj atmosferi, gdje je dupke ispunjena dvorana bila u kockicama je igrana protiv aktualnih europskih prvaka španjolaca. Oni su se do Hrvatske doslovno prošetali prvenstvom, što je nakon prvog poluvremena izgledalo da će bit i protiv nas, međutim povratak od -6 mogu samo velike momčadi, a Hrvatska je definitivno

koja će pokazati di smo i što smo. Nakon slabog prvog poluvremena, u kojem nas je njemačka doslovno gazila, u drugom poluvremenu je izišla neka druga, odlučna Hrvatska, koja ne samo da je uspjela nadoknaditi zaostatak, nego i preokrenuti, i uz maestralnu obranu Marina Šege pobijediti, i tako nakon samo 2 kola drugog kruga izboriti POLUFIINALE. Euforija i ponos u tom trenutku nije bio nikad veći, a način na koji je kapetan Domagoj Duvnjak lavovski vodio momčad je za svaku pohvalu. Način na koji je igrao obranu., a isto tako vodio u napadu kad nije išlo je nešto što se ne može opisati riječima.

priliku da se dokažu su dobili momci sa manjom minutažom,



i odradili bez greške. Još jedna pobjeda, i dizanje samopou-

zaslužila da je se tako zove. Na kraju neodlučan rezultat, uz puno sreće Španjolske, jer je u zadnjim sekundama Duvnjak pogodio prečku. Taj rezultat donio nam je u polufinalu moćnu Norvešku, predvođenu strašnim Sagosenom. A polufinale, to se tek neda opisat riječima, jer takvu utakmicu ni na filmskim platnima nebi mogli vidjeti. Utakmica prepuna preokretima, i velikom borbom najboljih igrača svijeta, sa jedne strane naš Duvnjak, a sa druge Sagosen, nakon 60 minuta završila je neodlučno. To je značilo da ćemo gledati

Treću utakmicu, protiv Češke,





produžetke od 5 minuta a tek tamo drama, naime u zadnjoj sekundi Domagoj duvnjak zabija sedmerac za dodatni produžetak. Vidno umorni igrači, ali opet vrhunski spremni i nabrijani, izašli su po ono što se čekalo 10 godina, finale u rukometu...I kad su svi već vidno uzrjani mislili da ovoj lavovskoj borbi neće biti kraja, ukazala se genijalnost Karačića i smirenost Željka Muse, koji je poslije izjavio da je zažmirio i pucao, i odveo Hrvatsku u dugo očekivano finale....Euforiji nije bilo kraja, slavilo se u svakoj kući, a ludnica na tribinama u dalekoj Švedskoj je izgledala koda se igra u Hrvatskoj.

Došlo je i to finale, di su nas čekali stari i dobro poznati Španjolci. Na njihovim licima se mogao vidjeti strah, jer Hrvatska je izgledala poput velikog i spremnog ratnika. U dramatičnoj i neizvjesnoj utakmici, ipak više snage i koncentracije bilo je kod Španjolske, koja pobjeđuje i osvaja euro. A što reći za naše lavove. Ništa manje od veliko HVALA, pokazali ste kako se igra i gine za sveti dres. I ozlijeđeni niste htjeli odstati, i kada su VAM okrenuli leđa na odlasku na EURO, i kada su svi bili uz Vas, vi ste dokazali da ste naši HEROJI.

IZNAD SVIH, HRVATSKA!

Za Vilu piše: Hrvoje Milinković

Kratke vijesti



Krajem 2007. godine Vlada i Sabor Republike Hrvatske su usvojili Nacionalni plan zdravstvene zaštite osoba sa šećernom bolešću. Nažalost, definirane aktivnosti i programi nisu doživjeli svoju punu implementaciju. Višestruki porast troškova liječenja dijabetesa kao i negativni trendovi u otkrivanju, praćenju kao i ishodu liječenja bolesnika sa dijabetesom rezultirali su osnivanjem Povjerenstva za strategiju i liječenje bolesnika sa šećernom bolesti pri Ministarstvu zdravstva.

U Povjerenstvo su imenovani najugledniji i eminentni stručnjaci iz KBC Zagreb, KBC Rijeka, KBC Split, KBC Osijek, KBC Sestre milosrdnice, KB Dubrava, KB Merkur, KB Sveti duh, OB Slavonski Brod te predstavnici HZZO-a, HZJZ-a, i Ministarstva zdravstva. Zadatak Povjerenstva je da unaprijedi skrb i optimizira liječenje oboljelih od ove bolesti te predloži novu strategiju liječenja bolesnika sa šećernom bolesti. Danas u RH ima oko 400.000 oboljelih od dijabetesa te predstavlja veliki javnozdravstveni problem kao i ogromni financijski teret za sustav. Posebni zadatak Povjerenstva je postaviti temelje za evaluaciju kako liječenja tako i ishoda liječenja bolesnika sa šećernom bolesti.

Za predsjednika Nacionalnog Povjerenstva je imenovan pročelnik Zavoda za endokrinologiju, dijabetes i bolesti metabolizma "Mladen Sekso"; prof. dr. sc. Milan Vrkljan, dr. med.

Profesor Vrkljan je ujedno član i Povjerenstva za Opća i Medicinsko Tehnička Pomagala pri Hrvatskom Zavodu Za Zdravstveno Osiguranje. Uloga Povjerenstva je pružanje važne savjetodavne stručne podrške Upravnom vijeću Zavoda u donošenju odluka.

Predsjedavanjem i sudjelovanjem prof. Vrkljana u ovim važnim tijelima Zdravstvenog sustava je prepoznata stručnost i doprinos Zavoda „Mladen Sekso“ kao i svih njegovih djelatnika cjelokupnom zdravstvenom sustavu Republike Hrvatske.



DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO BRINJE

FRANKOPANSKA 17, 53260 BRINJE

Tel./Fax. : 053/700-358 , e-mail : dvd.brinje1@gs.t-com.hr

MB : 1571214, OIB : 30424703564

Dobrovoljno vatrogasno društvo Brinje osnovano je davne 1896.godine, točnije 20. Rujna 1896. Godine kada je održana prva, odnosno osnivačka skupština našega društva.

rukovanju sa tadašnjom tehnikom, a također i taktikom.

Slijede godine i godine, mijenjaju se politički sustavi, mijenjaju se carevi, kraljevi, predsjednici. Društvo prolazi kroz 3 rata, ali ne prestaje sa svojim

Tokom svih tih godina napravljeno je jako puno, pa društvo danas u svome vlasništvu posjeduje Vatrogasni dom sa velikom salom i kancelarijama, vatrogasnu garažu za vatrogasna vozila sa spremištem, susjedno imanje sa 2 objekta gdje će se u



Za nadvojvodu ili predsjednika izabran je trgovac Juraj Jelačić, za vojvodu ili zapovjednika šumar Ivan Donadini, za podvojvodu ili zamjenika zapovjednika Ivan Prpić, za tajnika učitelj Josip Hetešy, za vođu penjača Mile Prpić, za vođu štrcara Gavro Blašković, za vođu čuvara kotarski pristav Franjo Rupčić, a za blagajnika Ilija Nećak. Društvo je 1. rujna 1897.god. pristupilo hrvatsko – slavonskoj vatrogasnoj zajednici, a njegovi prvaci zamolili su čelne ljude zajednice za pomoć u stručnom osposobljavanju, pa tako s ponosom možemo reći da je naš prvi učitelj bio Mirko Kolarić. Boravio je u Brinju nekoliko dana i osposobio 30 vatrogasaca u

radom. Jest da je bilo poteškoća sa brojem operativnih članova jer su bili u raznim vojskama i na raznim ratištima što se tiče prvog i drugog svjetskog rata, ali što se tiče domovinskog rata bili smo u jednoj vojsci i to u Hrvatskoj vojsci braneći i obraneći lijepu našu.

Kroz svoju povijest društvo je u svom sastavu imalo limenu glazbu, tamburašku, pjevačku i glumačku sekciju. Često su spominjane vatrogasne zabave vatrogasni maskirani balovi kao najbolji. vrijedno je ovdje spomenuti da je tadašnji kotar ili općina brinje imala oko četiri puta više stanovnika nego danas pa je bila veća mogućnost većeg broja članstva.

budućnosti izgraditi još jedna manja garaža sa spremištem.

Naše društvo broji ukupno 109 članova, od toga 20 vatrogasne mladeži i pomlatka . Predsjednik društva je Alan Kušanić, Zapovjednik Alen Perković, zamjenik zapovjednika Ivica Vranić i tajnik je Ana Manjerović, a društvo također ima upravni odbor koji broji 13 članova i kojim predsjeda Predsjednik društva, zapovjedništvo od 5 članova kojim predsjeda Zapovjednik društva te nadzorni odbor od 3 člana kojim predsjeda Predsjednik nadzornog odbora. Društvo ima 20 operativnih članova koji imaju minimalno zvanje ispitnog vatrogasca i liječničko uvjerenje o



zdravstvenoj sposobnosti, te su u potpunosti opremljeni za sve intervencije za koje su i osposobljeni što podrazumijeva da udovoljava sve zakonske propise da bi mogli izići na intervenciju. Prema stručnoj osposobljenosti društvo ima jednog višeg vatrogasnog časnika, jedanaest časnika od čega četiri imaju položen ispit za vatrogasce s posebnim ovlastima i odgovornostima, četiri dočasnika i ostali vatrogasci 1. klase i vatrogasci, a također i dalje nastavljamo sa školovanjem naših kadrova.



U društvu su zaposlena 2 profesionalna vatrogasca kao vatrogasci-vozači, a za vrijeme protupožarne sezone koja traje od 01.06.-30.09.-og društvo u pro-sjeku zapošljava 3 sezonska vatrogasca što se pokazalo efikasno.

Od voznoga parka naše društvo posjeduje zapovjedno vozilo Mazda pick-up, 2 navalna vozila Rosenbauer Titan Falcon i Steyer koji su dobiveni donacijom 2017. i 2019. Godine od vatrogasne pomoći savezne republike Austrije odnosno pokrajine Tirol, uz posredstvo gosp. Petera Logara koji je koordinator vatrogasne pomoći savezne republike Austrije te zapovjednik VZZ Ličko-senjske gosp. Hrvoja Ostovića. Također naše društvo posjeduje i autocisternu marke Mercedes koja je kupljena prije 2 godine uz financijsku pomoć naše općine.

2018. godine naše društvo, uz veliku pomoć Općine Brinje, prijavilo se na natječaj za obnovu vatrogasnog doma i garaže putem fondova Europske unije te je naš natječaj ocijenjen pozitivno i odobrena su sredstva u iznosu od 3 milijuna kuna za obnovu vatro-

gasnog doma i garaže. Krajem 2018.godine krenulo se u natječaj kojim će se naći izvođač radova te nakon što je izvođač odabran, s istim je potpisan ugovor početkom 2019.godine. Pred ljeto, točnije krajem Svibnja krenulo se sa radovima. Na vatrogasnom domu stavljena je betonska ploča, novo krovište, centralno grijanje, nova fasada, nova stolarija, nova strujna instalacija, ventilacija, uređene su sve prostorije u domu dok je iznad garaže napravljena nova multimedijalna dvorana dok je u samu garažu postavljena ventilacija za ispušne plinove od vozila.

Također, na pročelju zgrade vatrogasnog doma napravljena je slika našega zaštitnika Svetoga Florijana, čiju su izradu sponzorirali Mile Vranić i Antonia Javor – Kolaković, te je to prva takva slika na vatrogasnome domu u našoj županiji, a i šire, a što je i vidljivo na slikama.

Srdačno Vas pozdravljamo našim vatrogasnim pozdravom „**Vatru gasi, brata spasi**“!!

Za Vilu piše: Alen Perković, zapovjednik



GEPOT

GRADITELJSTVO, PROIZVODNJA I TRGOVINA
 10000 ZAGREB, - Selska cesta 20
 gepot@zg.t-com.hr
 Tel./fax: 01 / 37 02 157

- Izgradnja objekata "ključ u ruke"
- Adaptacije • Fasaderski radovi • Suha montaža

28 godina iskustva



RAVEL d.o.o.
 projektiranje, nadzor i gradnja
 Brajkovičev prilaz 13, 10020 Zagreb
 tel. 01 655 3638, 01 655 3521
 01 655 1816, 01 654 7649
 fax. 01 654 7639
 internet: www.ravel.hr
 e-mail: ravel@ravel.hr

ISO 5001



Ante Štimac rođen u Gospiću 1978. godine. Na jednom rutinskom kirurškom zahvatu ozlijeđena mu je leđna moždina i greškom postaje osoba sa 100-postotnim invaliditetom. S navršениh sedam godina iz svog sela Podoštra blizu Gospića iz zdravstvenih razloga radi bolje liječničke

i počima trenirati košarku u kolicima, a zatim i tenis.

Kao amater već onda postiže vrhunske sportske rezultate na mnogobrojnim turnirima i prvenstvima. Veliku ulogu u njegovom sportskom odrastanju ima prof.dr.sc.Dubravka Čiliga s kineziološkog fakulteta

započima aktivnu sportsku karijeru i 1997.godine potpisuje prvi profesionalni košarkaški ugovor u Bosni i Hercegovini gdje sljedeće tri godine igra za KK Cazin.

Kvalitetu Ante Štimca prepoznali su i van granica Hrvatske, dobiva ponudu iz Italije i



ANTE ŠTIMAC

Sportaš svjetske klase sa 100-postotnim invaliditetom

skrbi i oporavka odlazi u osnovnu školu u Krapinskim toplicama. Nakon završetka osnovne škole odlazi u Zagreb u Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava gdje završava srednju školu. U centru namijenjenom školovanju i rehabilitaciji djece i mladeži susreće se s organiziranim sportskim aktivnostima i nalazi se u košarci i tenisu

u Zagrebu, predsjednica Hrvatskog sportskog saveza invalida od 1995. do 1997. godine, predsjednica Zagrebačkog sportskog saveza invalida. od 1994. i zbornik Hrvatske košarkaške reprezentacije (košarka u invalidskim kolicima). od 2004. godine.

Uz predani rad i sportski talent

potpisuje novi ugovor na dvije godine kojom nastavlja svoju profesionalnu košarkašku karijeru. U talijanskoj ligi proveo je 12 sjajnih godina, bio je najbolji strijelac lige i 2009. pozvan u reprezentaciju svijeta gdje je nastupao u revijalnoj utakmici protiv reprezentacije Italije. Ako niste znali našeg Antu tituliraju kao Michaela



Jordana osoba s invaliditetom!

Uz košarku i dalje je uspješno igrao tenis i postizao vrhunske rezultate. Pet puta je državni



prvak RH, drugi junior Europe i 62. na svjetskoj rang listi. 1997 igra u finalu US OPEN, a 2000. igra u polufinalu Australian Open.

U Hrvatskoj je proglašen najboljim sportašem s invaliditetom 1998. godine.

2004. igrali su košarkaši u kolicima i humanitarnu uta-

kmicu za kupnju kombija za invalide s trenericom Dubravkom Ciliga, a nasuprot njima bila je ekipa, sportaša, saborskih zastupnika poznatih i javnih osoba pod vodstvom legende Franje Arapovića.

Bilo im je drago što su osobno iskusili, kako je strašno naporno sjediti u kolicima i igrati košarku. I tu je naš Ante pokazao veliko humanitarno srce

2017. Dino Sokolović naš najbolji hrvatski skijaš za osobe s invaliditetom i dvostruki olimpijac okuplja sportaše i



osniva rukometni klub za osobe s invaliditetom i Ante ne može odoliti novom izazovu i odaziva se pozivu i kao košarkaški reprezentativac postaje prva violina rukometne reprezentacije za osobe s invaliditetom.

U studenom 2017. odigrana je povijesna rukometna utakmica u kolicima. Hrvatska-Italija, pod pokroviteljstvom predsjednika Sabora Gordana Jandrokovića, u organizaciji Zagrebačkog rukometnog saveza u suradnji s Hrvatskim rukometnim savezom.

Rezultat Hrvatska - Italija 21: 7

Nižu se novi uspjesi: Hrvatska rukometna reprezentacija u kolicima na Turniru nacija 2018 u Portugalu na čelu s kapetanom Antom Štimcem osvaja srebrnu medalju.

2019. je nezaboravna ...

Zagrebački rukometni savez u suradnji s Hrvatskim rukometnim savezom i Europskom rukometnom federacijom suoorganizator je Turnira nacija preteče Europskog rukometnoga prvenstva za osobe s



invaliditetom - rukometni turnir u invalidskim kolicima.

Hrvatska reprezentacija rukometa u kolicima za osobe s invaliditetom osvojila je zlatnu medalju. U finalu uz podršku domaćih navijača, naši zlatni dečki i cure (pravila su da su u ekipi i tri žene) pobijedili su Portugal s rezultatom 9:8.

Ane Štimac je u najboljoj ekipi turnira i najbolji strijelac.

Poslije ovako uspješne godine

kako ne imati planove za 2020. Kako nam reče Ante, godina pred nama bogata je sportskim događanjima.

Član je KKI Vrbas iz Banja Luke, koji se natječe u regionalnoj NLB ligi košarke u kolicima najjače lige na Balkanu i klub je u finalu lige.

Ove godine KKI Vrbas je u finalu Eurolige i njen je domaćin. Da u Banja Luci cijene vrhunske sportaše svjedoči i njegov izbora za

najboljeg sportaša grada u 2016. godini.

Ova nagrada Anti je posebno važna jer govori kako na terenu nema predrasuda, nacija, vjera i kako nas sport spaja, a ne razdvaja.

2020. je olimpijska godina. U rujnu je Europsko prvenstvo košarkaša u kolicima u Ateni.

U listopadu u Nizozemskoj je rukometni turnir nacija, gdje treba obraniti naslov, a u listopadu u Švedskoj je europsko rukometno prvenstvo.

U košarkaškom klubu invalida Zagreba Ante je podpredsjednik-funkcija koja nosi obaveze.

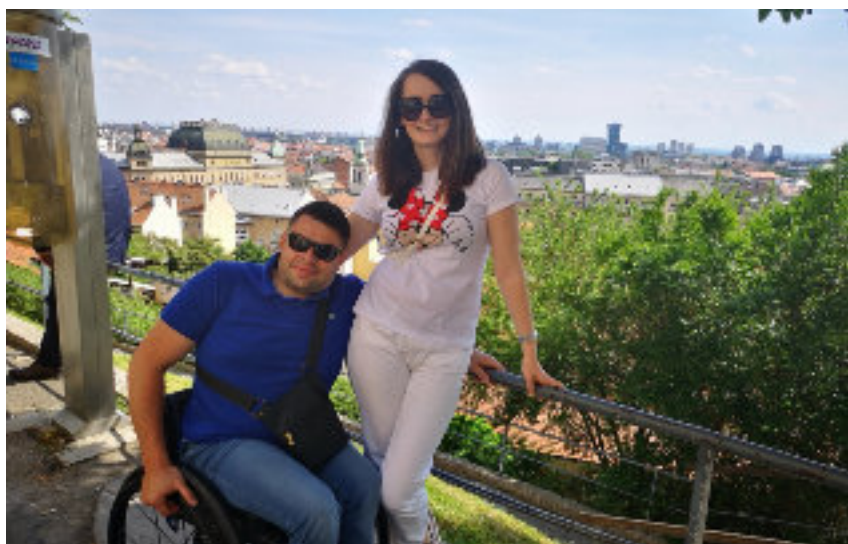
Vjerujemo u Antu i očekujemo i želimo puno sportskih uspjeha i medalja.

Kako vrhunski sport nosi predani rad i velika odricanja, ali i putovanja uz prijateljska





druženja, naš Ante rado je viđen večerama i vidjeti ćemo ga i gost na svim događanjima. ove godine, a usput možemo s



Ante sa suprugom

Nije zaboravio ni svoju rodnu Liku, ni Podoštru u kojoj je obiteljska kuća Štimac, kamo često odlazi sa suprugom obitelji i prijateljima. Nije Lika zaboravili niti njega tako 2009. dobiva posebno priznanje za ostvareni športski napredak i postignute športske rezultate i proglašen je za nadu sporta u Ličko-senjskoj županiji.

Rado viđen gost je i na Ličkim

njim i popričati, biti će mu drago.

Ostavljamo Antu širokog osmijeha na licu i velikog optimizma u duši i srcu, neka bude primjer svima u poruci "Kako život može biti lijep ako uživaš u njemu".

Za Vilu piše: Katarina Kolaković

Kratke vijesti



KORENICA - U subotu 10. veljače u 19 sati svi su pozvani u sportsku dvoranu Srednje škole Plitvička jezera u Korenici na jednu od omiljenih i izuzetno posjećenih manifestacija, koju petu godinu za redom organizira Hrvatsko kulturno umjetničko društvo Korenica. Radi se naravno o Folklornoj večeri.

U bogatom programu, uz domaćine će sudjelovati još tri kulturno-umjetnička društva: KUD Dangubice - Kuterevo, KUD Antun Klasinc - Lasinja, te KUD Ljeskovac - Vinkovci koji će izvesti tradicionalne plesove i napjeve svojih krajeva.

Večer je ovo u kojoj predstavljamo kulturnu baštinu našeg kraja ali i ostatka Hrvatske, pošto u goste dovodimo reno-mirana kulturno umjetnička društva. Pozivamo sve mještane kao i turiste da nam se pridruže ovu subotu u veseloj večeri kulture i zabave u Korenici", poručili su iz Turističke zajednice općine Plitvička Jezera.

Izvrstan razlog da ovaj vikend rezervirate za Folklornu večer i uživajte u prekrasnoj kulturi i tradiciji, koju čuvaju i najljepše predstavljaju kulturno umjetnička društva!

IZVOR: likaclub.eu



E N I G M A T S K I K U T A K	1															
	2															
	3															
	4															
	5															
	6															
	7															
	8															
	9															
	10															
	11															
	12															
	13															
	14															
	15															
	16															

VODORAVNO: 1. lice s naslovnice; 2. osušena rana - ivice; 3. Stanlio i ...- Bad Blue Boys - Čović bez početka; 4. ravnica bez početka i kraja - soba za čekanje; 5. Rijeka - Ujedinjena arapska republika - Vila Velebita - korist (turc); 6. pijani ljudi bez početka i kraja - žena ili muškarac - Italija ; 7. ansambl nar. plesova i pjesama Hrvatske - Amaterski sportski klub - pokazna zamjenica; 8. okruglo slovo - kukac sličan pčeli - lučki nasip, gat - kalij - Austrija;

9. legenda - pripravak; 10. grad u Istri - miris - radij; 11. Njemačka - mjesto u Lici - upravlja carevinom ; 12. Rijeka - likovna djela -rijeka u Lici; 13. crvenilo na koži - Dubrovnik - Austrija - izbočina u more; 14. očev brat - kramp; 15. treći dio - vrsta ribe (množ.); 16. Italija, Austrija i Norveška - vjetrom nanesen snijeg - mliječna prerađevina.

OKOMITO: 1. Danska - znamenitost u Svetom Roku; 2. grm bobičastog voća - Imotski - naš poluotok; 3. zemljišna mjera (množ.) - vrsta elektrode (obrnuto) - beskrajna Irena;

4. grčko slovo - donos u nešto - grad u Lici; 5. grad u Lici - Associated Press - 1050 (rimski br.) - kalaj; 6. barij - erbij - Austrija - austrijski nog. klub - natrij; 7. Rumunjska - bez kosti - svojstvo osmerokuta; 8. polje u Lici - Rumunjska - okruglo slovo; 9. mjesto u Lici - tegleće životinje u Juž. Americi - muško ime (kraći oblik); 10. Prva slova abecede - dušik - bez osobitosti - radij - autoškola - jedinica za otpor; 11. žiteljka Čovića - putujuća zabava gledatelja; 12. muško ime - Austrija - ratarski stroj (množ.); 13. planinski vijenac u Istri - papiga - svadba.

Rebus (2,4,3,5)

Rješenje: _____



* Rješenja se nalaze negdje pri kraju časopisa!



UKočevski Rog su krajem svibnja i početkom lipnja 1945. godine dovedene žrtve iz Bleiburga. Iste se godine ondje odvio najveći genocid nad hrvatskim narodom. Likvidacije nisu bile nužno zlo, greška ili likvidacije

suradnika okupatora. To je bio planirani genocid protiv čovječanstva. U ime ideologije, u ime komunističke revolucije.

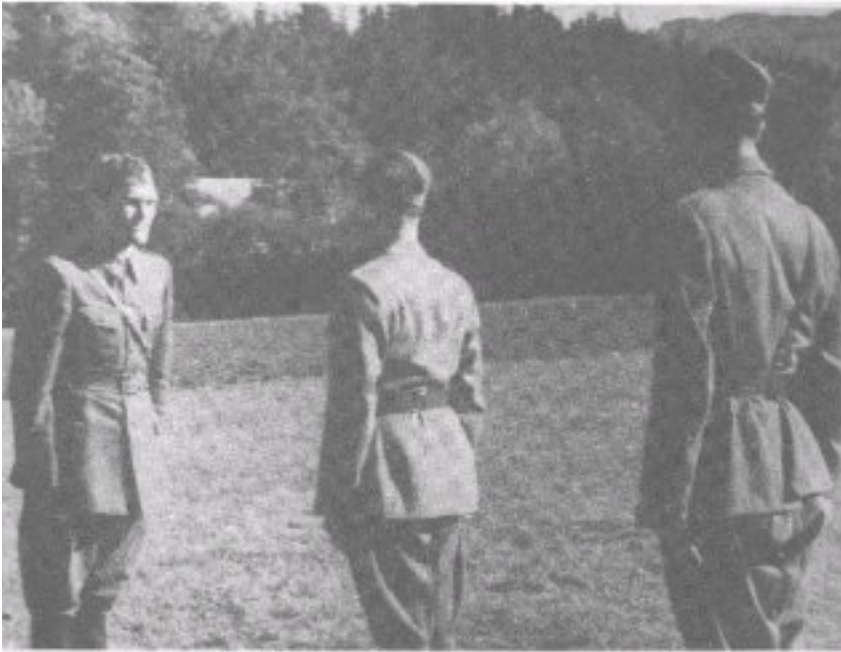
13. svibnja Tito je britanskom ambasadoru izrazio žaljenje, što od saveznika, osim Sovje-

tskog Saveza, do tada nije dobio odgovor za uspostavljanje jugoslovenske okupacijske zone u Austriji prema noti Jugoslavije od 2. travnja 1945. godine. Britanska je vlada ostala pri svojem zahtevu od 12. svibnja 1945. godine i od Tita tražila da izda naređenje, da se partizani smjesta povuku s teritorija Austrije na Jugoslovensku stranu, podrazumijevajući granicu sa Austrijom od 1937. godine.

17. svibnja 1945. godine Tito i predsjednik Slovenske vlade Boris Kidrič, dobivaju brzojav iz Klagenfurta. Izveštaj o održanoj antifašističkoj konferenciji koja je izabrala Pokrajinski narodnooslobodilački odbor za Koruško. U izboru je sudjelovalo 280 delegata. Za predsjednika je izabran dr. France Petek. Konferencija je izglasala deklaraciju kojom odbacuje Landesregierung – vladu koju su nazvali pronacističke obojenosti (vlada Koruške) i pozvali narod na borbu protiv ostataka nacizma i priključivanje Koruške Titovoj Jugoslaviji.

Tito tu deklaraciju nije komentirao, još manje uvažio. Svoju





Komandant brigade Ivan Guvo predaje raport general-lajtnantu Petru Drapšinu



General-lajtnant Petru Drapšinu i komandant brigade Ivan Guvo u razgovoru

je odluku donio 19. svibnja 1945. godine. Tog dana je odgovorio na brzojav britanske vlade od 17. svibnja 1945. godine, da je Vlada Demokratske fedaretivne Jugoslavije izdala naredbu jedinicama jugoslovenske armije, da se povuku iz Koruške na predratnu graničnu liniju. Dalje Tito u tom odgovori navodi, da je na taj način udovoljeno savezničkim željama. Posebno naglašava, da povlačenje Jugoslovenske vojske ovisi o prebacivanju ratnog plijena.

Toga dana. U 08:00 h, kada je Titov brzojav predat Britancima iz stožera 26. partizanske divizije, u stožer odreda na Koruško, stigao je vojni brzojav u kojemu je pisalo: »Naša vlada odlučila je, da iz Koruške povuče naše trupe na staru granicu, s tim, da se izvuče ratni material i zarobljenike.«

Engleska vojska pristaje na predaju zarobljenika i ratnog materiala. Započeo je križni put hrvatskog naroda.

Likvidatorski dragovoljci

Po svjedočenjima u Kočevskom Rogu, likvidirano je oko 40.000 Hrvata, oko 5.000 slovenskih domobrana i nekoliko tisuća srpskih i drugih narodnosti. Dovodili bi ih iz Bleiburga preko Jesenica u logor Šentvid kod Ljubljane. U tom logoru razvrstavali bi ih pa narodnostima i po posebnim kategorijama u A, B i C. Raspored u B. i C kategoriju, značio

bi smrt. Poslije toga vlakovima bih ih odvodili u Kočevje, po nekim saznanjima oko 8 tisuća osoba dnevno. Iz željezničke stanice odveli ih bi u područje Koče-vskog Roga, gdje su likvidacije vršili nocu, sve do sredine lipnja 1945. godine.

Kočevski Rog su izabrali zbog poznavanja terena. Na tom području u ratu je bilo sjedište Glavnog stožera NOV Slovenije, rukovodstvo Oslobođila-



Major Simo Dubajac i britanski oficir za vezu poručnik R. C. Lothead opušten u razgovoru - Koruška maj 1945.



čke fronte i vrh CK komunističke partije Slovenije. Sjedište je bilo u Bazi 20.

Likvidacije su vršili dragovoljci 11. Dalmatinske brigade 26. Dalmatinske divizije Jugoslo-



venske armije. Udrugoj polovini svibnja 1945. godine u tu jedinicu došla je povjerenica Milja (Milka Planinc) i tražila je dragovoljce za likvidacije »bandita«. Obećala je velike nagrade, odlikovanja i dragovoljce odvela u Kočevski Rog. Danas znamo, da joj je desna ruka bio Simo Dubaič. U Kočevju su pripadnike dragovoljaca 11. dalmatinske brigade dočekali slovenski partizani koji su ih razvozili u teško dostupna područja puna priro-

dnih jama.

O tome je mnogo u hrvatskom slovu pisao istraživač Zoran Božić. Posebno o Milki Planinc, kao sotonskoj povjerenici.

Sotonska povjerenica

»„Ona je bila obdarena maštom satanskog stručnjaka za mučenje i ubijanje ljudi. Ona je masovne likvidacije pretvorila u kanibalsko ubijanje. „, piše Zoran Božić.

Povjerenica, Milja, napisao je Zoran Božić, po izjavi dragovoljca 11. dalmatinske brigade, partizana Jure, je živim žrtvama zabijala čavao u lubanju i pri tome govorila: »Da li sam ti konačno izbila iz glave Nezavisnu Hrvatsku državu?« Drugi njen specialitet se zvao slano hrvatsko srce. Nakon četiri jaka udaraca sjekirom u području prsa u obliku četverokuta, izvukla bi srce i vukla ga po podu.

Odlikovanja za likvidatore u Kočevskom Rogu

Rekorder likvidator u Kočevskom Rogu bio je Ante Ćepić, Hrvat iz Makarske, likvidirao je

3.800 Hrvata. Drugi na listi likvidatora sa 3.000 žrtava bio je Ljubo Periša iz Šibenika. Treće, mjesto zauzeo je Ado Dragić, likvidirao je 2200 nesretnika. Nikola Marić iz Boke Kotorske i povjerenica Milja (Milka Planinc), našli su se na četvrtom i petom mestu. Ljubo Periša svoj životni put je završio u Novom Sadu, pobio je svoju djecu, ženu i sebe.

Svi likvidatori 11. Dalmatinske brigade su poslije likvidacija nagradno dva tjedna boravili na Bledu.

Slovensko Društvo, koje je tada vodio g. Janez Perme, je 1992. godine, za obilježavanje stratišta, u Kočevskom Rogu, postavilo 14. skulptura, spomenika stradanju žrtava na Kočevskom Rogu.

Društvo za obilježavanje stratišta je 2015. imenu dodala i ime Huda Jama koja je kao samostalna pravna osoba regi-

Društvo za uderitev zamolčanih grobov – Huda Jama, skr. Udruga Huda Jama
 Florijana Andrašeca 14, Zagreb,
 huda.jama1945@gmail.com,
 roman@leljak.si



Tradicionalna 23. Lička Večer

2018.

Održana je u petak 09. veljače 2018. godine s početkom u 19.30h u restoranu Plitvička kuća, Lučko bb, Zagrebačka obilaznica

Uz tradicionalna lička jela i bogatu tombolu

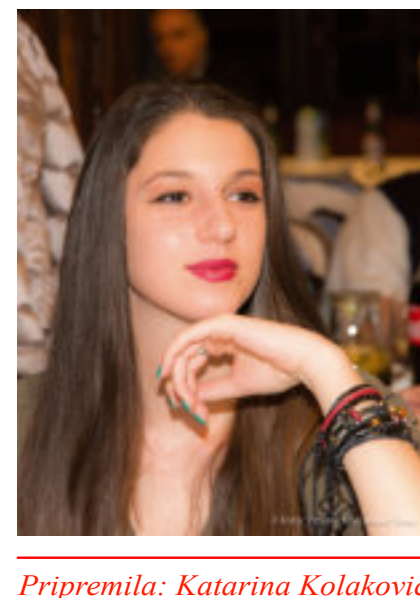
goste su zabavljali **tamburaški sastav "Patrioti" i HKD "Perušić", Perušić**

Voditelj večeri : **Drago Asić**

U organizaciji Udruge Ličana Vila Velebita a u ozračju ličkog izvornog melosa u izvedbi HKD "Perušić" iz Perušića, dobrodošlice ličkog sira, pogače i šljivovice dočekan je oko 350 gostiju i uzvanika u središnjem prostoru Motela Plitvice.

Nakon pozdravnog govora predsjednika Udruge Nikole Kostelca, odsvirane Ličke himne "Vila Velebita", minutom šutnje odana je počast svim umrlim članovima Udruge. Nakon toga počela je zabava koja je uspješno trajala za neke sve do jutra. Kao i obično pozivu na večeru odazvao se velik broj uzvanika i njihovih izaslanika. Večeri su prilika za susrete, druženja a i za promociju ličkog kulturnog naslijeđa glazbenim izričajem.





Pripremila: Katarina Kolaković



Tradicionalna 24. Lička Večer

2019.

Održana je u petak 22. veljače 2019. godine s početkom u 19.30h u restoranu Plitvička kuća, Lučko bb, Zagrebačka obilaznica

Uz tradicionalna lička jela i bogatu tombolu

goste su zabavljali **tamburaški sastav "Patrioti" i ZD SINAC, Zagreb**

Voditelj večeri : **Miljenko - Minja Cvitković**

Godina je brzo prošla i Udruga Ličana Vila Velebita na radost svih Ličana i prijatelja Like organizirala je za mnoge izuzetno uspješnu Ličku večer. U središnjem prostoru Motela Plitvice, goste je uz taktove ličke pjesme dočekalo ZD SINAC iz Zagreba. Miris šljivovice, pogače i sira bio je preduvjet za dobro raspoloženje. Gosti su pristizali i prije službenog početka večeri, jer svatko još prije želi susresti drage prijatelje i razmjeniti pokoju besedu.

Predsjednik Udruge Nikola Kostelac pozdravio je drage goste i uzvanike i zaželi im ugodnu večer.

Večeri su se odazvali mnogi dužnosnici Vlade i Sabora, Grada Zagreba, Ministrstava, gradova i općina Ličko - senjske županije, predstavnici zavičajnih društava iz Zagreba i Hrvatske i na kraju svi oni kojima je Lika u srcu. Na večeri je bilo oko 400 osoba (dupkom puno).

Nakon ličke himne Vile Velebita i minute šutnje počela je zabava uz tamburaški sastav "Patrioti", kojem se pridružila i naša mlada pjevačka nada Karla Krmpotić. ZD SINAC dalo je svojim nastupom štih domaćeg ličkog ugođaja.



© Foto: Tihomir Mačanović Sima



Pripremila: Katarina Kolaković



Kabel servis
poduzeće za izgradnju, trgovinu i usluge d.o.o.

T. +385 1 369 60 81
F. +385 1 369 60 82
M. +385 98 454 945
E. kabel-servis@zg.t-com.hr





ZAVIČAJNO DRUŠTVO SINAC

Zagreb

40 GODINA

Maloj djeci započinjali bismo priču: „Nekoć davno prije 40 godina...“, a nama se čini kao da sve to ipak nije bilo tako davno.

Budući da traje već 40 godina, ova priča je zasigurno lijepa, a priča nam o ljubavi prema zavičaju, Lici, Gackoj dolini, prema jednom malom, ali lijepom Sincu.

Dakle, 29.06.1979. godine, tada mladi zagrebački Sinčeranici osnovali su zavičajno društvo s ciljem da svojim radom i znanjem pomognu svojem zavičaju. Bili su to mahom mladi intelektualci, kojima je Zagreb bio nova adresa, a koji su se sa svojim novoosnovanim obiteljima uključili u nesebični rad Društva. U osnivačkom odboru bili su Nikola Begović, Ivan Bogdanić, Davor Čulinović, Nikola Grčević, Katarina Kolaković, Joso Majer, Milka Sarko-



tić Šlat, Mica Tonković i Marija Žafran.

Proći ćemo malo kroz povijest ZD Sinac od njegovog osnutka do danas i izdvojiti najvažnije akcije i projekte koje je ono ostvarilo i koja su ga obilježila, kako na kulturnom, sportskom i općenito društvenom planu. Ovo društvo je uz sve to skupa bilo poticatelj i potpora gospodarskom i društvenom životu, kako u mjestu Sinac, tako i u cijeloj Gackoj dolini, gradu

Otočcu, Gospiću, ali i svojem gradu Zagrebu, koji je za generaciju osnivača ZD SINAC bio novi dom, a zagrebačka Dubrava, slobodno možemo reći, bila je Sincu ugodna postelja u tom novom domu.

Sport i sportske manifestacije u ZD Sinac

Prvo desetljeće rada zavičajnog društva obilježili su auto-rallyi koji su se održavali za 1. svibanj (kada su ti prvomajski praznici bili u trajanju od minimalno 2 dana). Auto-rally bili su više turističkog karaktera, a manje trkačkog i spajali su Zagreb i Sinac cestom preko Plitvica ili Brinja do Otočca gdje se vozio ispit spretnosti i gdje bi se pridružilo i lokalno stanovništvo. Na kraju bi se ispit spretnosti vozio još na cilju, u Sincu na današnjem Trgu prijateljstva (tada još prašnjavoj površini) a tu bi se priključili još



Nastup u Lisinskom, 25.11.2019.



U emisiji „Dobro jutro hrvatska“, 23.11.2019.

i traktori. Svoju stručnost i znanje u organizaciji samih rallyja sa žarom su davali pok. Zvonko Dubravčić i Joso Majer.

Također, na sportskom planu sve do Domovinskog rata ZD SINAC imao je i malonogometni klub MNK SINAC kojeg je vodio Milan Cikron. U tom malonogometnom klubu bilo je igrača koji nisu bili iz Sinca (baš kao i danas u KUD–u Sinac) pa se tako ponosimo da je naše boje branio i proslavljeni hrvatski reprezentativac Dario Šimić.

Najveći uspjeh MNK SINAC bio je igranje finala na turnir u

Kutija šibica 1984. godine.

Kulturno umjetničko djelovanje ZD Sinac

Pjevački zbor i tamburaški orkestar osnovali su se vrlo brzo nakon osnivanja Društva. Na početku je pjevački zbor vodila gospođa Vjera Grčević i sama članica zbora, a tamburaše je predvodio vrsni tamburaš i primaš Juraj Dubravčić. Kasnije je dirigentsku palicu preuzeo gosp. Zlatko Stjepanek, a poslije njega pjevački pedagog i operni pjevač Mario Đuranec pa onda i profesor Ivan Takač.

I onda, sredinom devedesetih, dolazi jedna žena koja je u sinački folklor udahnuła dašak svoje profesionalnosti i postavila folklorno-dramsku sekciju na čvrste noge. To je naša Ladarica Ana Kelin. Gospođa Ana uz svoje znanje i iskustvo koje je ulijevala, imala je istančan osjećaj za lički izvorni folklor, jer je i sama porijeklom Ličanka iz Kosinja.

Od tada društvo SINAC na amaterskim smotrama folkloru u gradu Zagrebu dobiva najviše ocjene od stručnog ocjenjivačkog žirija, sastavljenih od najvećih imena hrvatske folklorne scene.

ZD SINAC je kroz svoj dugogodišnji rad izdalo 4 nosača zvuka: „Ličanine moja diko“, „Hrvatske staze ljubavi“, „Pjesmom kroz Liku“ i „Kad zapiva ... ZD SINAC“

Uz stare narodne pjesme i napjeve na ovim nosačima zvuka uvrštene su uglavnom pjesme ličkih autora Ivana Bogdanića, Đonija Dubravčića i Ivana Starčevića. Neke od njih,



Promenada Zrinjevac-Zagreb, 1992.



danas su zaštitni znak Zavičajnog društva SINAC, kao primjerice pjesma „Gacki na izvoru“, a neke su prihvaćene diljem Like i pjevaju se u mnogim ličkim KUD-ovima, kao „Liko moja tamburice stara“ ili „Ličanine moja diko“. Neke pak i zagrebački zborovi svojataju i rado pjevaju, kao na primjer „Lipa stara“. Kroz pjesme ovih autora, a time i pjesme ZD SINAC slobodno može-mo reći da se Lici darovala jednadrugečija dimenzija u muzikološkom opusu i svakako se obogatilo i uljepšao njezin glazbeni fundus.

Djelovanje u zavičaju

Suradnja s domicilnim KUD-om LIPA iz Sinca, inače najstarijim KUD-om u Lici, je vrlo bliska i međusobno funkcioniraju kao pravi bratski KUD-ovi, što u stvari i jesu.

Tako od 1999. godine Ilinja u Sincu nije samo crkva, ringišpil i promenade uz štandove, već se uz prijateljsko društvo KUD Graničar iz Čazme i grad Čazmu organizirala kulturno-sportska manifestacija pod nazivom Ličko - moslavačko ljeto - Ilinja u Sincu, na kojoj su nastupali brojni KUD-ovi, odigravale se prijateljske nogo-

metne utakmice i turniri, a vatrogasne limene glazbe i mažoretkinje bi kroz mjesto upriličili budnice i svečane povorke.

To je bio i poticaj da se naše Sinac selo dodatno uredi te se uz veliku potporu ZD SINCA asfaltirao onaj prašnjavi Trg (gdje se prije održavao auto rally) i postao Trg prijateljstva, izgrađena je šetnica od Kapelice svetog Mihovila do Trga, a na zgradu Mjesnog ureda, sada u korištenju KUD-a Lipa, mramorne tablesvjedoče o svim prijateljskim mjestima koje smo povezali s mjestom Sinac. To su gadovi i mjesta diljem Hrvatske, pa čak i iz



mađarskog Gradišća.

Zajedno s KUD-om Lipa svake godine u Otočkoj crkvi Sv. Trojstva, u subotu dva tjedna prije Uskrsa organizira koncert pasionske baštine pod nazivom „Sinac pod križem“.

Tom prilikom ZD SINAC sa sobom u zavičaj dovodi po jedan renomirani crkveni zbor iz Zagreba, koji je glavni gost koncerta, a lokalni župni zborovi Otočkog dekanata također se pridružuju i izvode korizmene pjesme. To je prilika da ljepote našega kraja približimo Zagrebu i Zagrepčanima koji mnogi od njih po prvi puta budu na izvorima Gacke, što im je poticaj da kasnije dođu sa svojim obiteljima i prijateljima.

Povodom 40 godina postojanja, ZD SINAC je u suradnji sa svojim Sinčeranima i KUD-om Lipa za manifestaciju Ilinja u Sincu (blagdan sv. Ilije) prošle godine po prvi puta organizirao likovnu koloniju u Sincu, a isto tako je za planinare i ljubitelje prirode organiziran pohod na Godaču, gdje su planinari u laganom hodu išli do Veljuna, po stazi koju je dala urediti, markirati i sada je održava gospođa Katarina Kolaković. Tako je Sinac tih dana bio



Za potporu u radu, dodjeljena je Zahvalnica Udruzi Ličana Vila Velebita, Zagreb
- Predsjednik Udruge Nikola Kostelac -

pitoreskno mjesto i petnjak kulturnih zbivanja.

2019 godina - obljetnička godina, ali i godina tuge

U svim ovim brojnim akcijama i projektima sudjelovao je otac ovog Društva i njegov dugogodišnji predsjednik, Ivan Bogdanić, u svom Sincu znan kao Ivica. Od svojeg djetinjstva i rane mladosti davao je cijeloga sebe za svoj Sinac te je u ostvarivanju tog cilja podredio i usmjerio svoju užu i širu obitelj i svoje prijatelje. Svoj talent za kulturu i narodne običaje pokazivao je od rane mladosti, a poseban doprinos dao je pisanjem i skladanjem pjesama, koje su postale zaštitni znak

Zavičajnog društva Sinac, ali i daleko šire. Lijepi stihovi s melodijom ulaze svima u dušu i srce, a on je kroz ove prekrasne pjesme dao doživjeti Sinac, Gacku i Liku.

Ivan Bogdanić je bio i jedan od nositelja osnivanja krovne udruge Ličana „Vila Velebita“, a kroz cijeli svoj životni i radni vijek bio je nositelj mnogih aktivnosti i pomaganje zavičaju na razne načine.

I upravo u 2019. godini, kada je njegovo Društvo obilježavalo 40 godina djelovanja, napušta sve nas u svojoj 80. godini života. Ostaje velika žal da nije doživio svečano obilježavanje tih 40 godina. Našem Ivici

hvala na svemu što je iza sebe ostavio, a njegovo Društvo dalo si je zadatak da će nastaviti tamo gdje je on stao.

Svečana skupština ZD Sinac, zbog smrti predsjednika, bila je ujedno i izborna te je na čelo Društva izabrana Anamarija Bogdanić Vlašić, a dopredsjednica je Katarina Kolaković.

Na toj svečanoj skupštini dodijeljene su zahvalnice svim aktivnim članovima Društva, a pokojnim članovima dodijeljena su priznanja.

Upravo ovaj ženski tandem je osmislio, organizirao i režirao svečani koncert povodom 40 godina ZD SINAC – ZAGREB.

U maloj dvorani KD Vatroslava Lisinskog održan je prekrasan koncert na kojemu su uz slavljenika bili gosti: klapa Prvi komin Snježanin, ŽVA Žwizde, FA Markovac Zagreb, KUD LIPA iz Sinca, Zvonimir Tonković i Vladimir Pavelić Bubi.

Mala dvorana Lisinski bila je premala i tražila se ulaznica više, a i danas se još priča o uspješnosti koncerta i pravom bombončiću za glazbene slado-kusce. I ovo je bilo Sincu i Lici na dar!

ZD SINAC nastavlja s radom i tako svakog utorka, s početkom u 20,00 sati, održavaju se susreti i probe u Dječjem kazalištu Dubrava, u Cerskoj ulici 1.

Pozvani su svi koji vole lipu ličku pismu, ples i tradicijuda im se slobodno pridruže.

I tako barem do stote! A posli ča bude ...

Za Vilu piše: Katarina Kolaković



HOTEL PALACE VRKLIJAN
KONOBA RIBAR
 01.04. - 30.09.

Karlobag, Trg dr. Franje Tuđmana 1.
 +385 53 694 008; +385 99 783 0202
 info@hotelpalacevrkljan.com
 www.hotelpalacevrkljan.com



Slasticama Mercij je obiteljska tvrtka s višegodišnjim iskustvom i tradicijom. Uz mnoštvo starih, već svim slatkošucima dobro poznatih proizvoda, nudimo i nove, uzbudjive i mašovitve proizvode u širokom asortimanu: sladoledi, kolači, torte, čajna peciva, oranijača, makovnjača, kugloli, krafne i mnoštvo drugih finih proizvoda od dječjeg i lenalog tjesta. Bitno je napomenuti da radimo isključivo na bazi prirodnih materijala i sastojaka, a također smo u mogućnosti izraditi torte i kolače za dijabetičera. Nadamo se da ćete ovdje pronaći nešto za sebe i svoje najmilije... Svima koji su se odlučili da naruče torte i kolače kod nas, ovim putem im se zahvaljujemo na povjerenju.

MERCIJ

Obit za izradu slastica



Besplatna dostava
 za veće narudžbe!

Tržnica Špansko, Dobriše Cesarića 71, Zagreb • 01/3874-838 • 095/530-6372
 Mala Jazbina 5/II, 10432 Bregana • 01/3376-243 • 098/9759-597



Osnovan Rotary klub Gospić

Dana 27.11.2019. godine u Gospiću u Hotelu „Stara Lika“ osnovana je humanitarna udruga „Rotary klub Gospić“ koja je dio Rotary International-a (RI). Organizacija RI-a je osnovana 23.veljače 1905 godine u Chicagu i danas djeluje u više od 200 država. Radi lakše organizacije klubovi su organizirani u distrikte. Trenutno u Hrvatskoj djeluje 62 kluba koji su udruženi u Distrikt 1913.

Rotary klub Gospić ima 21 člana. Svi članovi su visokoobrazovane osobe koje su poznate u svojoj sredini i koji svojim radom i iskustvom mogu pridonijeti razvoju Gospića i Like.

Cilj kluba je ohrabriti i svojim radom doprinosti idealu služenja kao temelj časnog djelovanja, a posebno poticati i njegovati razvoj prijateljstva kao prilike za služenje, prepo-

znati važnost poštivanja svih korisnika zvanja, te poštivanja zvanja svakog člana kao prigode za služenje u društvu. Također, cilj kluba je unapređenje međunarodnog razumijevanja, dobre volje i mira kroz svjetsku zajednicu poslovnih i stručnih osoba ujedinjenih u idealu služenja drugima.

Ciljevi i program kluba ostvaruju se obavljanjem djelatnosti, kroz područja djelovanja koja

predstavljaju teorijske i praktične okosnice za rad kluba, a utemeljene su kao pet pravaca služenja: služenje klubu, služenje struci, služenje zajednici, međunarodno služenje i služenje mladima.

Klub se sastaje dva puta mjesečno i na tim sastancima se raspravlja o radu kluba u narednom periodu. Na izbornoj skupštini kluba izabrana je Uprava. Za Predsjednicu je



Članovi Rotary kluba Gospić - osnivačka skupština..



Članovi RC Gospić sa guvernerom Distrikta 1913 - Hrvatska

izabrana Mirjana Vrkljan Radošević, ugledna liječnica iz Gospića, koja je i inicijator osnivanja Rotary kluba Gospić. Za Dopredsjednicu je izabrana Anita Bušljeta Tonković, a za Predsjednika Electa (osoba koja će preuzeti predsjedanje za godinu dana) Davor Ljevar. Za tajnika je izabran Darko Banić, a za rizničarku Anita Jurković-Klišanin.

S obzirom da je klub osnovan sa ciljem humanitarnog djelovanja odmah nakon osnivanja se pristupilo prvoj humanitarnoj akciji „RC Gospić za Josipa“. Cilj akcije je prikupiti više od 150.000 kuna za Josipovu rehabilitaciju u „Poliklinici Glavić“ vodećoj ustanovi u Europi i šire za rehabilitaciju pacijenata uz pomoć robotike. Josip je naš mladi sugrađanin koji je doživio nesreću i kojemu pokušavamo bar malo olakšati život. 17. ožujka 2020. godine će se u Gospiću održati kulturni događaj, predstava kazališta Kerempuh iz Zagreba, kojom će se završiti humanitarna akcija. Sav prihod će biti namijenjen rehabilitaciji Josipa.

Dana 17. travnja 2020. godine u Gospiću će se održati charter Rotary kluba Gospić. Charter je svečana ceremonija osnivanja kluba, tj. prijem našeg kluba u članstvo Rotary International-a. Na charter se pozivaju svi rotarijanci u Hrvatskoj.

Nakon prve akcije kluba „RC za Josipa“ već je u planu nekoliko akcija koje će biti fokusirane na naše najmlađe sugrađane. Prva od njih bi bila uređenje jednog od dječjih igrališta u gradu. Trenutno je akcija u fazi pronalazjenja najbolje lokacije u suradnji sa gradskom upravom.

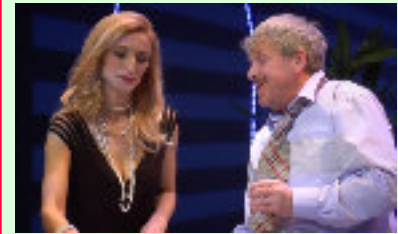
Rotary klub Gospić je dobro primljen u zajednici i svojim humanitarnim djelovanjem će pridonijeti razvoju ovog grada.

*Za Vilu piše: Darko Banić
Tajnik kluba*

Kratke vijesti

- ZA JOSIPA -

Rotary club Gospić poziva na humanitarnu predstavu u izvedbi kazališta Kerempuh



Malo više od mjesec dana preostalo je do završetka prve humanitarne akcije Rotary kluba Gospić.

Cilj akcije pod nazivom "Rotary club Gospić za Josipa" je bio skupiti 156.000 kuna za Josipovu rehabilitaciju u Poliklinici Glavić. Iz Rotary kluba Gospić kažu da se akcija uspješno privodi kraju, a Josip je već 3 tjedna u poliklinici i naporno vježba.

Za kraj akcije, u ponedjeljak 17. ožujka u 20 sati Rotary club Gospić organizira humanitarnu predstavu, a bit će prikazana komedija "Traži se novi suprug" u izvedbi kazališta Kerempuh.

Ulaznice za predstavu bit će u prodaji od 16. veljače u Pučkom otvorenom učilištu ili direktno kod članova Rotary kluba Gospić.

„Izabrali smo komediju jer i smijeh je terapija svima potrebna. Ujedno se zahvaljujemo svim donatorima širom Hrvatske-Zagreb, Gospić, Nova Gradiška, Otočac, Korenica, Čakovec, Den Haag, Kraljevica, Tomislavgrad... Hvala Poliklinici Glavić i glumcima Kazališta Kerempuh“ poručili su iz Rotary kluba Gospić.

Izvor: www.likaclub.eu



FOTO KUTAK



Autor: Dragutin Perković



Modus pločice. Koncept životnog prostora.



KERAMIKA MODUS D.O.O.
VLADIMIR NAZORA 67, 23515 GRANOVICA, CROATIA
T: +385 (0)93 249 500, M: INFO@KERAMIKA-MODUS.COM
WWW.KERAMIKA-MODUS.HR

Keramika Modus



LIČKE DIPLE

nestali instrument

O autoru (Bruno Ćutić)

Za sebe volim reći da sam rođen u Zagrebu a kršten u Perušiću. Rođen sam 15.01.1993. a tradicijskom glazbom bavim se u slobodno vrijeme, od srednjoškolskih dana, otprilike deset godina. Svoj prvi instrument, dangubicu, savladao sam u Zavičajnom društvu Sinac a u međuvremenu sam prošao i kroz mnoga druga kulturno umjetnička društva. Danas sam, uz ZD Sinac, svirač i u FA Zagreb-Markovac gdje sam razvio interes za druga tradicijska glazbala poput dipli, gajdi, lijerice i slično. Svoje studentsko razdoblje sam između ostalog provodio kao predsjednik Studentskog Zbora Gacke a danas radim kao referent nabave u Tokiću.

Glazbala s mješinama dokazano potječu još iz doba antičke Grčke, a najstariji njihov živući oblik na našim prostorima su diple. Radi se o primitivnom narodnom glazbalu koje se sve rijeđe može čuti i vidjeti.

Takva glazbala sastavljena su od kože, prebiraljke i dulca za upuhivanje zraka, a još se koriste nazivi mih, mjuh ili mišina. Uglavnom se koristila štavljena kozja koža, rjeđe ovčja. Prebiraljka ili diplica, izrađena je od jednog komada drveta s dvije cijevi a u svaku je utaknut pisak koji pri puhanju proizvode zvuk. Veličinu prebiraljke je svirač birao prema vlastitim prstima te ju ukrašavao raznim motivima iz prirode ili svakodnevnog života. Oblici takvog glazbala pojavljuju se u Istri, Lici, Dalmatinskoj zagori, Hercegovini te otocima Cresu, Krku, Lošinj, Zlarinu i



Primjer prebiraljke iz okolice Sinja 1930.
Fotografija iz kolekcije
Muzeja umjetnosti Metropolitan
New York

drugima. Način na koji možemo razlikovati ličke diple od hercegovačkog ili istarskog miha, upravo je oblik prebiraljke tj. raspored i broj ru-

pa na prebiraljci. Uz to, svaki od tih instrumenata odlikuje se drugačijim zvukom zbog različitih melodijskih intervala te drugačijim načinom svirke, svojstven kraju kojem pripadaju.

O nestanku ličkih dipli pisao je još davne 1971. vodeći hrvatski etnolog Ivan Ivančan u svom radu "Lički narodni plesovi". U radu navodi kako je tridesetih godina bio veoma raširen ples - lički tanac. Plesao se isključivo uz diple, po kojima je dobio i drugo ime - "mišnjača". Zaključuje kako tambure nisu mogli nadglasati "živo tabananje Ličana" kao što to uspjeva prodoran zvuk miha.

"Naoko je pravo čudo što se drugi po važnosti ples, tzv mišnjača (ili drugim imenima, uz diple igrati, na diple igrati, hrvatski, hrvatski tanac ili naprosto tanac) potpuno izgubio i što sam ga jedva uspio reko-



Scena iz filma o starim običajima o Lovincu iz 1969
čoban svira u diple bez mješine

rijetki entuzijasti se odluče naučiti svirati takvo glazbalo. Naime, diple su netemperirano glazbalo tj. nisu u skladu s današnjim tonalitetima te se uz diple zato rijetko ili uopće nije pjevalo. Kao što navodi dr. Ivančan, diple su stvarale glazbenu pratnju kolima i plesovima, prateći povremeno ritam i udarce koraka plesača. Češće su služile kao zanimacija čobanima u čuvanju ovaca.

Danas ćemo za osobu koja se ponavlja ili besmisleno govori reći kako dipli a za osobu koja promijeni mišljenje kako odjednom svira u druge diple. Prodoran, reski zvuk dipli nije za svakog i često je slušateljima primitivan i naporan. Diplarima, mistični zvuci glazbala od

nstruirati na temelju kazivanja starih ljudi i sretne okolnosti da ga je Ogranak Seljačke sloge iz Ličkog Novog izvodio neposredno prije ovog rata na smotri u

(izvor: Narodna umjetnost; hrvatski časopis za etnologiju i folkloristiku, Vol. 8 No. 1, 1971. LIČKI NARODNI PLESIVI Ivan Ivančan ; Institut za



Foto: Tomislav Veić

Folkorni ansambl Zagreb-Markovac u izvođenju koreografije dr.Ivana Ivančana "Smotra u Širokama" uz diple i bubanj

Zagrebu pa je ostao u živom sjećanju učesnika koji su ga plesali.

Ovo je klasičan primjer kako je ples organski vezan uz instrument koji ga prati, i nestankom tog instrumenta nestaje on sam."

etnologiju i folkloristiku, Zagreb, Hrvatska)

Gradnja takvog instrumenta i umijeće sviranja, nekad je ovisila isključivo o darovitim pojedincima i osobenjacija. Danas su mogućnosti izrade takvog instrumenta puno veće, materijali lakše dostupni, no

prirodnih materijala, način je da se vrte u divlju ličku prirodu, gdje i pripadaju.



Za Vilu pripremio: Bruno Čutić



Za Vilu pripremio: Nikola Kostelac



Posjet Vukovaru - gradu heroju!

Udruga Ličana „Vila Velebita” iz Zagreba u svom programu rada između ostalog ima posjete mjestima značajnima za povijest hrvatskog naroda, a posebno onima vezanima za Liku i Ličane. Tako je 2015. organiziran posjet Pragu i Beču. U Pragu je položen vijenac i odana počast na grobu baruna

Josipa Filipovića, znamenitoga austrougarskog generala rođenog u Gospiću, koji se proslavio u poznatoj bitki kod Solferina u Prvom svjetskom ratu, a u Beču generalu Svetozaru Borrojeviću, austrougarskom feldmaršalu (najviši čin u vojsci Monarhije koji je postigao jedan Hrvat) koji se osobito istakao u bojištima u Galiciji i

na Soči (dobio je nadimak „Lav od Soče”). Godine 2017. organiziran je posjet bojišnici na Soči gdje je izginuo veliki broj Hrvata, a među njima i veliki broj Ličana.

Svake godine prilikom obilježavanja obljetnice podizanja spomenika Šimi Starčeviću u Krlobagu i spomenika hrvatskom jezikoslovnom trolistu - Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu u Gospiću (inicijator podizanja tih spomenika bila je „Vila Velebita”) prisjetimo se i poklonimo i žrtvama u Domovinskom ratu, posebno u Gospiću i Otočcu, koji su, uz Vukovar, također doživjeli stravična razaranja.

Posjet Vukovaru organizirali smo 2. lipnja 2019. godine te iz





Zgreba najprije svratili u Ilok, najistočniji grad Republike Hrvatske, također žrtvu velikosrpske agresije. U Iloku nas je dočekala gospođa Vesna Štajner te nas od Starih iločkih podruma provela kroz Ilok u turističkom vlakiću i pokazala nam povijesne znamenitosti - od prekra-



snih nasada vinograda i starih iločkih podruma do izletišta Principovac. Vožnju kroz prekrasni krajolik i vinograde omela je nažalost kiša koja nas je pratila cijelo vrijeme boravka u Iloku. Poslije ručka, oko 18 sati, krenuli smo put Vukovara. Prije dolaska u Vukovar zastavili smo se na zloglasnom stratištu Ovčari. Tu smo se zadržali pola sata i u tišini, svatko na svoj način, doživljavao je što se tu događalo u ratu i kako su mučki ubijani

ranjenici, bolesnici i nemoćni starci, djeca i žene. U toj tišini na licima sudionika vidjela se tuga i poneka suza. Svatko sa svojim mislima, krenuli smo u hotel. Prije spavanja većina sudionika krenula je šetnju gradom uz Dunav, do Velikog križa koji ponosno stoji na obali Dunava kao znak da ovaj Narod i Vukovar nikad neće biti pokoreni pa koliko neprijatelj bio jak i bezdušan. Sutradan krenuli smo u obilazak prvo muzeja u Vučedolu, zatim u ratnu bolnicu





i memorijalno groblje, gdje su pokopane žrtve ubijene na Ovčari i drugim stratištima u Vukovaru.

Tijekom obilaska cijelo vrijeme vodila nas je gospođa Zrinka Šesto i vrlo iscrpno nas upoznavala s svim događajima na navedenim lokacijama. Na memorijalnom groblju, u ime „Vile Velebita” Zagreb, položi li smo vijenac i zapalili svijeće.

U daljnjem tekstu donosimo razmišljana i doživljaje s puta nekoliko sudionika putovanja i članova Udruge.



Ankica Cirković članica Udruge „Vila Velebita”

U Vukovaru sam bila više puta, prije rata, neposredno nakon rata u razrušenom i opustošenom gradu i zadji puta u lipnju 2019. u organizaciji Udruge Ličana Vila Velebita.

Najviše me se dojmio zadnji posjet Vukovaru, gradu heroju u ratu i gradu heroju u miru. Ostala sam zapanjena i iznenađena njegovim novim izgledom i svemu što se u njemu, u međuvremenu, dogodilo.

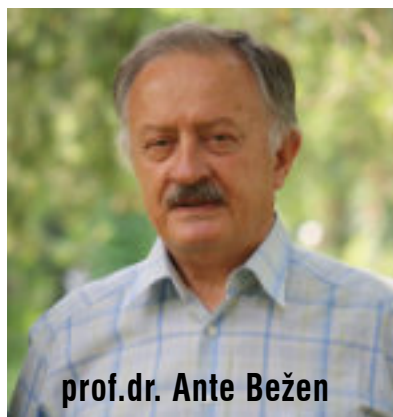
dom i svemu što se u njemu, u međuvremenu, dogodilo.

Vukovar je neprepoznatljiv, izgrađen, obnovljenih fasada, uređenih parkova i pun cvijeća. Jedino je ostala jedna zgrada u ruševnom stanju kao podsjetnik na krvavi rat koji se događao na ovim prostorima. Ostao je još i neobnovljeni vodotoranj, koji strpljivo čeka na svoj red i koji, bez obzira na mnogobrojne nezacijeljene rane, stoji ponosno i prkosno gleda na cijeli svijet.

Obilazak memorijalnog centra i bolnice-muzeja ne može nikoga ostaviti ravnodušnim. Teško je suspregnuti bolne osjećaje, koji nekontrolirano naviru i stišću grudi.

Mi ne možemo promijeniti povijest i izbrisati strašne događaje, ali se možemo i moramo sjećati.

Sjećanje će biti naš doprinos veličini i nesalomivosti tog grada, grada Vukovara!



prof.dr. Ante Bežen



Rado sam 2017. sudjelovao u posjetu Sloveniji, tj. bojišnici na Soči u Prvom svjetskom ratu, mjestima važnih bitaka i grobljima poginulih vojnika među kojima je bilo i dosta Ličana. Posebno je impresivan bio Muzej u Kobaridu s brojnim podacima o ratnim operacijama i surovom životu vojnika u ratnim prilikama. Povjesničari tvrde da nije bilo feldmaršala Svetozara Borovjevića, Talijani bi tada osvojili najmanje istočnu Sloveniju, a možda i Istru, te bi ta područja, nakon utvrđivanja granica koje su diktirale pobjedničke sile Antante, i danas vjerojatno bila u sastavu Italije. Stoga je upoznavanje s tim dijelom Slovenije jako poučno radi pravilnog shvaćanja kasnijih povijesnih procesa, važnih i za Hrvatsku.

S velikim sam zanimanjem sudjelovao i u posjetu Iloku i Vukovaru u lipnju 2019., mada sam u tim mjestima već bio više puta. No, ovaj put to je bilo u ugodnom društvu Ličana i prijatelja Like, okupljenih u „Vili Velebita”. Cijeli je put protekao u pravom ličkom ugođaju i domaćim pričama s ličkim pogledom na ratna i suvremena zbivanja. Posjet Vukovaru bio

je jako informativan za one koji su tu bili prvi put jer smo pohodili sva važna mjesta toga pačeničkog grada heroja Domovinskog rata (posebno Ovčara, ratna bolnica i spomen-groblje). Posjet ne tako davno otvorenom Vučedolskom muzeju, jednom od najmodernijih u Hrvatskoj, osvještava spoznaju da je današnji hrvatski prostor bio visoko razvijen i u pretpovijesno vrijeme. Duna-
vom sam se ovom prigodom vozio prvi put u turističkom brodu, u sastavu aranžmana, i to je bio izvrstan osjećaj predanosti moćnoj rijeci i njenoj elementarnoj snazi koja osvaja i uzbuđuje, uz zanimljive priče vodiča o Vukovaru, njegovu današnjem životu i mogućnostima za mlade naraštaje, ali i uz ponuđenu kapljicu izvrsnog domaćeg vina. Moja noćna šetnja pustim Vukovarom ipak me ispunila sjetom. U ulici koja od hotela vodi izvan grada, na oko dva kilometra prijeđenog puta, uočio sam samo jedan kafić s nekoliko mlađih ljudi u njemu. Sve ostalo bilo je mrak i pustoš, a cijelim sam putem susreo dva čovjeka na ulici. Zastao sam i kod ploče na zgradi Vukovarsko-srijemske županije na kojoj su tekstovi naziva ustanove na latinici i ćirilici, a takvih mjesta još je nekoliko u gradu. To se ne

spominje u javnim raspravama uporabi ćirilice u čijem su fokusu samo ploče na zgradi gradske uprave na kojima građani nisu željeli ćirilice natpise zbog srpskog kompromitiranja ćirilice kao okupatorskog pisma za vrijeme okupacije Vukovara. Napustio sam Vukovar pomiješanih osjećaja – grad je teško ranjen, zbunjen i poluprazan, no ipak ima plamičaka optimizma koji su izvirali iz novih zdanja i informacija turističkih voditelja, ljudi u hotelu i na više drugih mjesta o polaganom ali uspješnoj obnovi. S osobitim smo zadovoljstvom ručali u prostorijama Udruge vukovarskih branitelja, gdje je organiziran ručak na odlasku i gdje smo dali oduška brojnim dojmovima uz dobro jelo, piće i pjesmu.

Organizacija ovih putovanja zaslužuje svaku pohvalu vodstva Udruge „Vila Velebita” zbog izbora mjesta posjeta, kvalitete smještaja i prehrane. Udruga tim putovanjima ostvaruje jedan od važnijih ciljeva svoga postojanja, a to je okupljanje Ličana u Zagrebu, poticaji domoljublju i jačanje svijesti o ličkom zavičaju.



Izlet u Karlobag 2018.

Deseta obljetnica podizanja spomenika Šimi Starčeviću

Udruga Ličana „Vila Velebita“ u Zagrebu je 19. 05. 2018. tradicionalno organizirala izlet u Karlobag po svemu osobit, jer Je Imao, osim itinerera i dnevni red:

- *Upoznavanje Ogulina uz vodičicu*
- *Polaganje vijenca u Gospiću na godišnjicu podignutog spomenika hrvatskim jezikoslovcima*
- *Podoštra-ličke pastirske igre, važne obavijesti*
- *Redovna skupština Udruge*
- *Karlobag polaganje vijenca na 10.-tu godišnjicu podizanja spomenika*
- *Hotel Velinac*

Kako bi nešto novo saznali/podsjetili, tu je vodičica Sabina Sabljak

Tom prilikom prezentirana je duga povijest Ogulina, grada omeđenog brdima i planinom Klek s plodnom dolinom u kojoj su pronađeni tragovi Japoda, Kelta, Rimljana i mnogih drugih naroda.

Najnovija povijest započinje gradnjom utvrde 1500. godine nad mjestom gdje ponire rijeka Dobra. Napravljena je od strane Bernardina Frankopana najslavnij hrvatskog plemića svoga vremena. Utvrda je bila stalno napadana i nikad osvojena ni pokorena. Naknadno su počela i doseljavanja stanovništva.

Unutar utvrde je i renesansni dvorac, koji je kroz povijest bio stalno naseljen, a sada je Zavičajni muzej.



Kaže se da je formula za Ogulin = Klek + Đulin ponor + Ivana Brlić Mažuranić.

Planina Klek je visoka 1181 m. Otac Ivane BM je osnovao prvi planinarski savez, koji je tada bio i 9-ti u svijetu, pa je Klek postao kolijevka alpinizma.

Klek je zaštićeni krajolik, jer na njemu ima i tercijalne flore. O njemu ima puno legendi, a osnovna je da je tu počiva skamenjeni div Klek, a za svake olujne noći oko ponoći tu se skupljaju vještice koje čekaju da se on probudi.



Đulin ponor dobio je ime po djevojci plemenita roda Zulejki (Đuli), koja se trebala udati za starijeg plemenitaša. Kad je s vojskom došao

kapetan Milan Juragić, dvoje mladih se zaljubilo, a kad je ona doznala za njegovu pogibiju bacila se u ponor.

Ulaz u špilju gdje Dobra ponire je ulaz u Legengrad po narodnoj predaji. Sve to je bila dodatna inspiracija narodnoj mašti, osim vila, vještica i vilenjaka koji se tu skupljaju iz cijelog svijeta.

U parku kralja Tomislava uz posađene lipe nalazi se crkva Uzvišenja Sv. Križa iz 18. st, kao i vrelo Cesarovac. Crkva pripada jednobrodnim građevinama dvoranskog tipa sa segmentnim završetkom svetišta. Lađa je svodena viskom bačvastim svodom. Inventar crkve oblikovan je u oblicima kasnobarokno-klasicističkog stila.



Vrelo Cesarovac je ispred crkve, klasicističkog oblika spomenik je i prvom vodovodu u Ogulinu. Postoji priča da će svatko tko se napije vode pomladiti, pa je gužva oko vrela bila poprilična. Za svaki slučaj.



Time je završen posjet i upoznavanje Ogulina.



U Gospiću nas je dočekaao, a gospodin Karlo Starčević, gradonačelnik, koji je prisustvovao polaganju vijenca.



Za kraj posjeta jedna zajednička fotografija pored naših cijenjenih jezikoslovaca



Zadržali smo se s njim u srdačnom razgovoru i nastavili putovanje

Produžili smo do Podoštre s našim Antom Pađenom, arhitektom, koji je inicirao i organizirao očuvanje Ličkih pastirske igara - LIPIG.

A tamo netaknuta priroda, i najuvježbaniji su cijepali drva za zimu.



Uz nazdravljanje postignut je dogovor da će Udruga biti pokrovitelj LIPIG-a.

Redovna skupština Udruge bila je u autobusu. Sjajna ideja. Ima se kvorum, a i svi su uvijek prisutni. Sastanak je bio vrlo kratak i efikasan. A svi mi veseli i opušteni. Tako nešto ne bi bilo loše patentirati, uspjeh zajamčen.



Nastalo je veselje/komešanje kad smo s ceste ugledali more i otoke. To je sjajan prizor, more, nebo i kamen. Nešto iskonsko. Onda shvatimo koliko smo mi prolazni u svemu tome.



Konačno Karlobag, sunčan, miran, samo mi unosimo pokret i žamor.



Fra Ante Kukavica nas dočekuje, a mi polažemo vijenac s dubokim poštovanjem prema zaslužnom Šimi Starčeviću, jezikoslovcu i prvom piscu Hrvatske gramatike na hrvatskom jeziku. To je već 10. put da ga Udruga posjećuje.



Poslije lijepe riječi našeg fra Ante i molitve dolazi vrlo važna točka dnevnog reda.

Velinac = dr. Vrkljan. Počinje se s “tekućim” poslovima, a basa, sirevi, pršuti, sve čeka na nas za početak gozbe.



Glazba, iće i piće u neograničenim količinama. Domaćin, prof. dr. Vrkljan se trudi da ima svega i da svi budu zadovoljni.





VILA VELEBITA

Nakon opsežnog konzumiranja hrane putnici se opuštaju, a nije da im se baš šeće.

Za sve koji su se više držali stola voljela bi im pokazati/predstaviti Forticu, tvrđavu koja je na strateškom položaju, a čija povijest pamti obrane, razaranja, pa opet obnavljanja, što pokazuje koliko je u prošlosti bila važna.

U 14. st. knezovi Kurjakovići su proširili i utvrdili grad Bag, jer se preko njega izvozila paška sol i vino, a uvezilo drvo, meso, koža i sir.



Šetnja gradom otkrila je meštra od brodice i druge malomišćanske detalje.



Jedan ljepi dan, pun impresija bližio se kraju. Dan u kome smo pomalo učili, uživali na suncu i različitim delicijama ...

Treba misliti na povratak, ali nije to išlo tako lako, jer se većini nije žurilo. Završavao je dan pun utisaka planiranih i neplaniranih uz poruku hvala i doviđenja!



*Za Vilu pripremila: Branka Perković
Foto: Dragutin i Branka Perković*



Pedala Pub



Pedala Pub Zagreb



TRŽNICA ŠPANSKO
Dobriše Cesarića 71
Zagreb

- Ugostiteljska poruda Zagrebačke pivovare
- Egzotična balkanska piva susjednih zemalja,
- vačri i sokovi,
- danska vina
- žestoka pića
- kuhano vino
- Lutska kava
- Julius Meinl proizvodi od kave

<http://www.vila-velebita.hr/>



Posjetite našu internet stranicu

• Čitajte o aktualnim događanjima u Lici i Hrvatskoj
 • Saznajte sve o Udruzi Ličana Vila Velebita
 • Uživate u fotografijama i videu sa "Ličkih večera" i ostalih aktivnosti Udruge
 • Propustili ste nabaviti neki broj časopisa? - imate ga na internet stranici!
 • Registrirajte se ON-LINE i postanite član Udruge

Ured Udruge nalazi se na adresi: Dragutina Golika 30, Zagreb (Vollino naselje)

Rješenja križaljke i rebusa

VODRAVANO:
 1. Darko Brkljačić; 2. krasta - rubovi; 3. Olio - BBB - vti; 4. vni - čekaonica;
 5. RI - UAR - VV - car; 6. ijanc - osoba - i; 7. Lado - ASK - ona; 8. o - osa -
 MOL - k - A; 9. mit - preparat; 10. Umag - aroma - ra; 11. D - Kompolje - car;
OKOMITO:
 12. RI - silke - Lika; 13. osp - DU - A - rt; 14. stric - trnokop; 15. trećina - amuri; 16. IAN - nanos - sir
 1. DK - Vrilo mudrosti; 2. aronija - IM - Istra; 3. rail - adotak - Iren; 4. ksi - unos - Gospić; 5. Otočac - AP -
 ML - cin; 6. ba - er - A - Rapid - na; 7. R - bk osmero - kutan; 8. Krbavsko polje - R - o; 9. Ljubovo - lame -
 Anas; 10. ab - n - bo - ra - L - om; 11. Govićanka - cirkus; 12. Ivica - A - traktor; 13. Cićarija - ara - pir

Rješenje rebusa:
Nikola Kostelac



Filmska recenzija



Pripremio: Nikica Marković

Kako smo pod totalnom opsadom američkih filmova, nije loše pogledati jedan neamerički film koji je usput i odličan. Film „Parazit“ južnokorejskog redatelja Bong Joon-hoa osvojio je do sada niz nagrada na najpoznatijim svjetskim filmskim festivalima: Zlatnu palmu u Cannesu, Zlatni globus, a što se tiče Oscara tu je napravio pravo čudo. Osvojio je najprestižniju svjetsku filmsku nagradu u četiri kategorije: najbolji film, najbolji strani film, originalni scenarij i režija. „Parazit“ je do sada od prikazivanja po svjetskim kinima zaradio preko 160 milijuna US dolara.

Iako je gospodarstvo Južne Koreje enormno poraslo zadnjih nekoliko desetljeća, razlike između bogatih i siromašnih su se proširile. I u bogatoj Koreji možete naći sirotinjske četvrti gdje ljudi jedva spajaju kraj s krajem. Zapravo, stanje u Južnoj Koreji je slično kao i u ostalim bogatim kapitalističkim zemljama gdje jaz između kapitalista i ostalih postaje sve veći. „Parazit“ počinje pričom o dvije korejske obitelji, siromašnoj obitelji Kim i bogatoj obitelji Park. Obitelj Kim, otac, majka, sin i kći žive u vlažnom podrumskom stanu na periferiji velegrada. Djeca su inteligentna, ali zbog neimaštine nisu mogli na studije, pa bez stalnog

Naziv filma: Parazit
 Redatelj: Bong Joon Ho
 Žanr: Drama
 Uloge: Song Kang Ho, Lee Sun Kyun, Cho Yeo Jeong, Choi Woo Shik, Park So Dam
 Trajanje: 132 minute
 Godina: 2019.
 Država: Južna Koreja

PARAZIT' četverostruki dobitnik Oscara

posla preživljavaju sklapajući kutije za pizze i obavljajući razne slabo plaćene poslove. Bogata četveročlana obitelj Park živi u velikoj raskošnoj vili uživajući u luksuzu o kojem obitelj Kim može samo sanjati. Kad igrom slučaja Kimov sin počne davati poduku Parkovoj kćeri, on impresioniran boga-





tim odnosima. Upravo taj osjet mirisa siromaštva i taj osjećaj prezira prema sirotinji potencira klasne podjele i pravi nepremostive razlike između bogatih i siromašnih. S druge strane redatelj nam pokazuje kako bogati, lišeni svakodnevnih briga, postaju s vremenom naivni dok kod sirotinje jača instinkt preživljavanja pa lukavo i inventivno iskorišćavaju klasnog neprijatelja.

Prvi dio filma opisuje postupni ulazak obitelji Kim u dom bogataša i više je satirična komedija

tstvom dođe na ideju da i ostale članove svoje obitelji zaposli kod Parkovih. I tako počinje lukava i perfidna infiltracija obitelji Kim u dom obitelji Park. Naravno, obitelj Park nema pojma da su njihovi novi zaposlenici rodbinski povezani. Film razotkriva odnose između bogatih i siromašnih koji se u Južnoj Koreji prešućuju kako zbog image-a zemlje blagostanja tako i zbog mača nad glavom tj. Sjeverne Koreje. Cijeli svijet zna da je Južna Koreja pozitivan kontrast ljudskoj tragediji u Sjevernoj. Zbog tih stvorenih slika o blagostanju u Južnoj Koreji film nas šokira realnom situacijom. Ljudi i obitelji s margine društva nemaju posla, bijedno žive u lošim stambenim uvjetima, kupuju jeftinu hranu u

supermarketima i još kao „bonus“ od moćnika koji ih



izrabljuju dobiju prezir. Jedna od bitnih scena, kad se gospodin Park žali supruzi kako njihov vozač Kim ima nekakav drugačiji i čudan miris, govori o

iz koje je teško naslutiti što će se događati u drugom dijelu kad radnja postaje dramatična, zapravo tragična. Bez obzira koliko ste filmova do sada pogledali ili koliko puta ste, zahvaljujući iskustvu, naslutili u kojem smjeru će neki film krenuti, to vam neće uspjeti kod „Parazita“. To je film koji će vas držati budnim i nećete trepnuti do samoga kraja. A što se tiče svih nagrada koje je dobio na raznim festivalima, možemo reći samo jedno: zaslužen!



Za Vilu piše: Nikica Marković



Ostvarenje plana i programa rada Udruge Ličana „Vila Velebita„ u Zagrebu u razdoblju od izborne skupštine do redovne godišnje skupštine

18. 10. 2012. održana Izborna skupština
13. 12. 2012. obavljena primopredaja radnih prostorija između Udruge i Grada Zagreba na adresi Kneza Lj. Posavskog 33, 35 i 37 u Zagrebu
12. mj. 2012. izvršeno preseljenje dokumentacije i ostalih materijalno-tehničkih sredstava na novu adresu sjedišta Udruge - Selska 20
12. mj. 2012. izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
03. mj. 2013. delegacija Udruge (Kostelac, Asić, Crnić i Sorić) posjetila Udrugu Ličana u Požegi i prisustvovali Ličkoj večeri
04. mj. 2013. izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
12. 04. 2013. održana „Lička večer“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno-umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture
01. 05. 2013. posjet predsjednika Udruge Ličanima u Bizovcu i Belišću
09. 05. 2013. održana misa za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj
13. 06. 2013. organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Šestinama- Zagreb
15. 06. 2013. organiziran izlet u znak spomen sjećanja na dr. Antu Starčevića (Žitnik) i Šimu Starčevića (Karlobag). Usputno su ostvareni posjeti izvorima Gacke i Memorijalnom centru „ Nikola Tesla u „Smiljanu
08. 09. 2013. Hodočašće u Svetište Majke Božje – Krasno i na taj način je dostojno obilježen dan osnivanja Udruge. Upriličeni su obilasci Utočišta za medvjediće u Kuterevu i povijesno – kulturnih znamenitosti Brinja
09. mj. 2013. prigodno obilježavanje stradavanja žitelja Sinca - 1946. godine
10. mj. 2013. posjet gospodarskoj i kulturnoj manifestaciji u Gospiću - Jesen u Lici
10. mj. 2013. delegacija Udruge (Kostelac i Asić) posjetila Udrugu „ Vrilo mudrosti“ u Slav. Brodu
10. mj. 2013. donesena Odluka o supokroviteljstvu i osnivanju Organizacijskog odbora za Izgradnju Spomen obilježja Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurclcu Gospić
12. mj. 2013. izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
18. 12. 2013. Redovna skupština Udruge

Tijekom godine koordinacija i suradnja s plansko-programskim aktivnostima ostalih zavičajnih klubova i udruga. Upravni odbor je u razdoblju od 18.10.2012. do 18.12.2013. godine održao 18 sjednica.



Ostvarenje plana i programa rada Udruge Ličana „Vila Velebita„ u Zagrebu u razdoblju od 18. 12. 2013. do 18. 12. 2014.

- 18.12.2014. Održana Redovna skupština Udruge.
- 21.02.2014. Održan „Susret Ličana i prijatelja Like“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno - umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture.
- 30.05.2014. Organiziran Spomen izlet u Prag (barun Filipović) i Beč (generali Sarkotić i Borojević).
- 09.05.2014. Prisustvovanje misi za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj.
- 17.05.2014. Organiziran Spomen izlet u Karlobag u znak sjećanja na Šimu Starčevića (tvorca prve gramatike hrvatskog jezika pisane na ikavici, a tiskane 1812. godine u Trstu). Usputno je upriličen obilazak povijesno-kulturnih znamenitosti Brinja, posjet Muzeju Gacka u Otočcu i obilazak Pećinskog parka u Grabovači pokraj Perušića.
- 13.06.2014. Organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Zagrebu - Šestine.
- 08.09.2014. Hodočašće u Svetište Majke Božje-Krasno i prigodno sjećanje na dan osnivanja Udruge. Obilazak Utočišta za medvjediće u Kuterevu.
- 04.10.2014. Organiziran izlet gospodarsko - kulturnoj manifestaciji „Jesen u Lici“ u Gospiću.
- 10.12.2014. U Zagrebu, u suradnji s Hrvatskim glazbenim zavodom organiziran Humanitarni koncert ozbiljne glazbe u povodu podizanja Spomen obilježja hrvatskim jezikoslovcima, Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu.
- 12. mj. 2014. Izdan časopis br. 23. za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“

Tijekom godine održano je više tematskih sastanaka u Zagrebu i Gospiću, a u svezi podizanja Spomen obilježja hrvatskim jezikoslovcima, Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu u Gospiću. Na sastancima su definirani poslovi i nositelji aktivnosti. Isto tako, javnosti je prezentiran model spomenika kao i prigodna knjiga.

Također je koordinirana posredna i neposredna suradnja s ostalim ličkim klubovima, udrugama i društvima na području Republike Hrvatske.

Upravni odbor Udruge je u prezentiranom razdoblju održao 17 sjednica.



Ostvarenje plana i programa rada Udruge Ličana „Vila Velebita„ u Zagrebu u razdoblju od 18. 12. 2014. do 18. 12. 2015.

- 22.01.2015. U Zagrebu je organizirano predstavljanje knjige msgr. dr. M. Bogovića: „Lika i njezina crkva u prošlosti sadašnjosti“
- 13.02.2015. Održan „Susret Ličana i prijatelja Like“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno - umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture.
- 09.05.2015. Prisustvovanje misi za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj.
- 23.05.2015. Organiziran Spomen izlet u Karlobag u znak sjećanja na Šimu Starčevića (tvorca prve gramatike hrvatskog jezika pisane na ikavici, a tiskane 1812. godine u Trstu). Usputno je upriličen obilazak povijesno-kulturnih znamenitosti Senja (Kula Nehaj i Muzej grada).
- 10.06.2015. U Zagrebu je organizirano predstavljanje knjige dr. Ive Pećine: „Nestali bez traga“.
- 13.06.2015. Organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Zagrebu - Šestine.
- 26.06.2015. Aktivno sudjelovanje u predstavljanju knjige M. Vučetića-Bijelog: „Lipice u Brinjskom kraju“.
- 02.07.2015. U Zagrebu je organizirana promocija monografije „Umjetnost Like“.
- 08.09.2015. Hodočašće u Svetište Majke Božje Krasno i prigodno sjećanje na dan osnivanja Udruge. Obilazak Utočišta za medvjediće u Kuterevu.
- 03.10.2015. Organiziran izlet gospodarsko - kulturnoj manifestaciji „Jesen u Lici“ u Gospiću.
- 11/2015. Izvršeno usklađivanje Statuta Udruge sa Zakonom o udrugama.
- 12/2015. Izdan časopis br. 24 za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“.

Tijekom godine Održano više tematskih sastanaka u Zagrebu i Gospiću, a u svezi podizanja Spomen obilježja hrvatskim jezikoslovcima, Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu u Gospiću. Također je koordinirana posredna i neposredna suradnja s ostalim ličkim klubovima, udrugama i društvima na području Republike Hrvatske.

Koordinacija i posredna i neposredna suradnja s ostalim ličkim klubovima, udrugama i društvima na području Republike Hrvatske. Prisustvovanje predstavnika Udruge na Ličkim večerima u Požegi (Ličko zavičajno društvo „Vila Velebita“), Slavonskom Brodu (Zavičajna udruga Ličana „Vrilo mudrosti“) i Zagrebu-Lučko (Zavičajni klub Stajnica).

Napomena:

Upravni odbor Udruge je u prezentiranom razdoblju održao 14 sjednica na kojima su prisustvovali i članovi Nadzornog odbora.



Ostvarenje plana i programa rada Udruge Ličana „Vila Velebita“, u Zagrebu u razdoblju od 18. 12. 2015. do 1. 12. 2017.

6. 4. 2016. Organizirana kazališna predstava „Klupko“. Izvođači u zagrebačkoj „Vidri“ bili su čl novi Amaterskog kazališta iz Gospića.
13. 4. 2016. U Zagrebu održan promotivni skup „Lički jezikoslovni trolist“ Šime i Ante Starčević i Fran Kurelac. Uvodna izlaganja su održali prof. dr. sc. Ante Bežen, dr. sc. Željko Jozić i prof. dr. sc. Željko Holjevac.
- 4/2016. Tiskan izvanredni broj časopisa „Vila Velebita“. Tekstovi i fotografije uglavnom prezen tiraju aktivnosti Udruge i njihove nositelje, te sažeti prikaz djelovanja ostalih ličkih udruga, društava i klubova iz Like i ostalih mjesta u Republici Hrvatskoj.
15. 4. 2016. Održan „Susret Ličana i prijatelja Like“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku pon du i kulturno - umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture. Pri godno je obilježena i 25. godišnjica osnivanja i djelovanja Udruge Ličana
7. 5. 2016. Organiziran Spomen izlet u Karlobag u znak sjećanja na Šimu Starčevića - tvorca prve gramatike hrvatskog jezika pisane na ikavici, a tiskane 1812. godine u Trstu.
9. 5. 2016. Prisustvovanje misi za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj.
13. 6. 2016. Organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Zagrebu - Šestine.
19. 10. 2016. U Zagrebu organizirana promocija knjige „Otočki dekameron“ - skupina autora.
14. 12. 2016. Održana Izborna skupština Udruge. Za predsjednika je izabran Nikola Kostelac.
24. 2. 2017. Održan „Susret Ličana i prijatelja Like“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku pon du i kulturno - umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture.
9. 5. 2017. Prisustvovanje misi za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj.
27. 5. 2017. Organiziran Spomen izlet u Karlobag u znak sjećanja na Šimu Starčevića - tvorca prve gramatike hrvatskog jezika pisane na ikavici, a tiskane 1812. godine u Trstu.
13. 6. 2017. Organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Zagrebu - Šestine.
14. 6. 2017. Promocija knjige M. Kranjčevića: Patuljci nemaju krila
24. 6. 2017. Gospić - svečanost otkrivanja spomenika hrvatskim jezikoslovcima Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu. Nakon donošenja Odluke - 3. 10. 2013.- kojom je Udruga preu zela ulogu supokroviteljstva i osnivača Organizacij -skog odbora, članovi Upravnog odbora zajedno s autorom Antom Pačenom, poduzimali su kroz četiri godine niz aktivnosti na prikupljanju financijskih sredstava za ostvarenje Projekta.
2. i 3. 9. 2017. Spomen posjet Sočanskom bojištu -1. svjetski rat
30. 9. 2017. Organizirani posjet gospodarskoj manifestaciji u Gospiću „Jesen u Lici“.
- 12/2017. Izdan časopis br. 25 za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“.

U proteklom razdoblju Upravni odbor je održao 26 sjednica.

Ostvaren je mnogobrojan kontakt s ostalim ličkim udrugama, klubovima i društvima.

Za Vilu pripremio: Dragutin Perković, dopredsjednik Udruge



Ostvarenje plana i programa rada Udruge Ličana "Vila Velebita" Zagreb u razdoblju od 1.12.2017. do 31.1.2020.

- 13.01.2018. Udruga Ličana „Vila Velebita“, Zagreb kao krovna Udruga ličkih društava: Zavičajno društvo Brinjaka "Sokolac"-Zagreb, Zavičajno društvo Sinac-Zagreb, Zavičajni klub Stajnica-Zagreb, Društvo Gospićana-Zagreb, Zavičajno društvo Kuterevo-Zagreb, LIS Plješevica-Zagreb, Zavičajni klub "Brinje"-Zagreb uz njihov pristanak uputila glas potpore Radio Otočcu
- 09.02.2018. Održan "Susret Ličana i prijatelja Like" u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno-umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture.
- 19.05.2018. Spomen izlet u Gospić i Karlobag u znak sjećanja na hrvatske jezikoslovce.
- 19.05.2018. Posjet važnim povijesnim znamenitostima u Ogulinu uz stručno vodstvo. (kula Frankopan, Đulin ponor, crkva sv. Križa.....)
- 19.05.2018. U autobusu na relaciji Zagreb-Karlobag održana redovna skupština Udruge Ličana „Vila Velebita“-Zagreb.
- 1.mj. 2019. Udruga se javlja na Javni natječaj za dodjelu gradskih prostora na korištenje udrugama u Golikovoj 30.
- 22.02.2019. Održan "Susret Ličana i prijatelja Like" u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno-umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture.
- 27.02.2019. Povjerenstvo za dodjelu gradskih prostora za korištenje Udrugama, dodijelilo je prostor u Golikovoj 30 Udruzi Ličana Vila Velebita-Zagreb.
- 4.mj.2019. Povjerenstvo za dodjelu gradskih prostora za korištenje Udrugama, nakon žalbenog postupka dodijelilo je prostor u Golikovoj 30 Udruzi Ličana Vila Velebita-Zagreb.
- 19.05.2019. Spomen izlet u Gospić i Karlobag u znak sjećanja na hrvatske jezikoslovce. Organizirano je predavljanje knjige Tihomira Dujmovića pod nazivom "REGIJA KAO TREĆA JUGOSLAVIJA"
- 23.05.2019. U Hrvatskom slovu održana prezentacija Gackih čakavskih govora s područja Otočca i predstavljena monografija-Katedra Čakavskog sabora pokrajine Gacke 1997-2017 autora Milana Kranjčevića.
- 06.06.2019. U Hrvatskom slovu predstavljen novi roman dr.sc.Sanele Vrkljan "ZAROBLJENI"
- 11.06.2019. U Mimari predstavljena knjiga LEKSIKON ISTAKNUTIH I ZASLUŽNIH GOSPIĆANA u prošlosti isadašnjosti, autora poznatog liječnika i sveučilišnog profesora, inače rođenog Gospićana, prof.dr.sc. Josipa Fajdića.
- 7.mj.2019. Nakon potpisanog Ugovora za korištenje prostora za Udrugu u Golikovoj 30. kreće se u njegovo uređenje, jer je prostor veoma zapušten.
- 08.09.2019. Hodočašće u svetište Majke božje - Krasno. Obilazak utočišta za medvjede u Kuterevu.
- 05.10.2019. Organiziran posjet gospodarskoj - kulturnoj manifestaciji Jesen u Lici.

Od srpnja do prosinca 2019. radilo se na uređenju prostora u Golikovoj 30.

Uređenje prostora uz pomoć sponzora i donatora privedeno je kraju.

U slijedećem broju biti će detaljni izvještaj o uređenju prostora i osmišljen plan o korištenju istog.

Za Vilu pripremila: Katarina Kolaković

Velinac
ured za Vaš prestiž



Izložbeni salon Ljudevita Posavskog 29 – Zagreb – Sesvete
Proizvodnja i skladište Čabdin 55 – Jastrebarsko



**PLITVIČKA
JEZERA** Nacionalni park
National park

Nacionalni park Plitvička jezera, Znanstveno-stručni centar "Dr. Ivo Pevalek"
Josipa Jovića 19, 53231 Plitvička Jezera, Hrvatska
Tel.: +385(0)53 751 014 / +385(0)53 751 015 / info@np-plitvicka-jezera.hr

